

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

iosua

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר
 יהוה אל יהושע בן נון משרת משה
 לאמר והוה בטר דמית משה עבד
 ה' ואמר ה' ליהושע בן נון משומשנה
 דמשה למימר משה עבד מית ועתה
 קום עבד את הירדן הוה אתה וכל העם
 הוה אל הארץ אשר אנכי נתן להם
 לבני ישראל משה עבד מית וכשן קום
 עבד ית ירדנא הדיון את וכל עמא הדיון
 לארשא דאנא יהוב להון לבני ישראל
 כל מקום אשר תרדך כה דעלם בו לכם
 נתתו כאשר דברתי אל משה כל
 אתרא דתרדך פרסת דעלכו ביה לבון
 יחבתיה כמא דמלילית עם משה מחל
 מהמדין והלכטון היה ועד הנחל
 הגדול נהר פרת כל ארץ החתום ועד
 הים הגדול כמא השמש יהיה גלכם
 מן מדברא וליכטן הדיון ועד נהרארכא
 נהרא פרת כל ארע חותא ועד ומאתא
 מעלני שומשא יהו תחומכו לאיתיע
 איש בפנד כל ימי חיך כאשר הויתו
 עם משה אחיה עבד לא ארץ ולא
 אשכ לאיתעתו אינש קדמך בליומי
 חיך כמא דהוה מימדי בסעדיה דמשה
 כן יהו מימדי בסעך לא אשכיקנך ולא
 ארחיקנך חוק ואמץ כי אתה תנחיל
 את העם הזה אל הארץ אשר נשבעת
 לאבתם לתת להם תקף ועילם ארי את
 תחסינ ית עמא הדיון ית ארשא דקומית
 לאבחתהון למיתו להון רק חוק ואמץ
 מאד לשמור לעשות ככל התורה

אשר צוה משה עבד אל תסור מנו
 ופיו ושמיאל למען תשכול בכל אשר
 תלך לחוד תקף ועילם לחדא למיטר
 למיעבד ככל אוריתא דפקוד משה
 עבדי לא תיספו מיניה לכונינא ולם
 ולסמאלא כדיל דתנלא ככל אתר
 דתקד לא יפוש ספר התורה הוד
 מפיד והצית בו יומם ולילה למען
 תשכיל לעשות ככל הכתוב בוכיאו
 תצליח את דרך ואז תשכיל לא
 יערי ספרא דאוריתא הדיון מפומך
 ותהי חגי ביה יומם ולילו כדיל דתיטר
 למעבד ככל מה דכתוב ביה ארי בציון
 תצליח ית אורחתך ובכין תכשיל
 הלא צויתך חוק ואמץ אל תש
 ואל תחת כי עבד יהוה אלהיך בכל
 אשר תלך הלא פקודתך תקפו עליהם
 ארי בסעך מימרא ד'י אלוק בכל
 אתר דתקד ויצו יהושע
 את שטרי העם לאמר ופקוד יהושע
 ית שרכי עמא למימר עבד בקרב
 המחנה וצו את העם לאמר הכינ
 לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם
 עברים את הירדן הזה לטא לרשות
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
 לכם לרשתה עברו בצ משוריתא
 ופקודו ית עמא למימר אתקיע לבון
 זראדיון ארי בסוק תלתא יומי אתון
 עבדיו ית ירדנא הדיון למיעל למורת
 ית ארשא ד'י אהכוז נדב לבון מיתה
 ולראובן ולגדי ולמנשה

אשר שמעו אל משה כן נשמע אליך
 רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה
 עם משה בכל דבר אשר מן משה וקבל
 מינך לחוד וחי מימרא דיי אהך בסעך
 כמאדהוה בסעריה ומשה כל איש
 אשר יכרה אתפיך ולא ישמע את
 דבריך לכל אשר תצו וזאת רק חוק
 ואמץ כל צד הסרוב על מימך ולא
 יקביל יתפתך לכל דתפקדנה יתקטל
 לחוד תקח ועלים

הכט טלה יך

יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים
 מרגלים חרש לאמר לבו ראו את הארץ
 ואת דריחו וילכו ויבאו בית אשה וזנדה
 ושמה רחב וישכבו שמה ושלח יהושע
 ברצונו מן שיטין תרין צבדין כאללון
 כרו למימר איזלו חזו את ארעא ית
 יריחו ואילו זעלו לבית איתתא פונדקיתא
 ושמה רחב ושכיבותמן ויאמר למלך
 יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה
 הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ
 ואותאמר למלכא דיריחו למימר הא
 צבדיא אתו הלכא בליליא מבני ישראל
 לאללא ית ארעא וישלח מלך יריחו אל
 רחב לאמר הציאי האנשים הבאים
 אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל
 הארץ באו ושלח מלכא דיריחו לות
 רחב למימר אפיקו צבדיא דאתו לותך
 דעלו לביתך ארי לאללא ית בלארעא
 אתו ותקח האשה את שני האנשים
 ותצפנו ותאמר כן באו אלו האנשים
 ולא ידעתי מאין חמה ודברת איתתא

הכנשה אמר יהושע לאמר ולשיבט
 ראובן ולשיבט גד ולפגות שיבטא
 דכנשה אמר יהושע למימר זכור
 את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד
 יהוה לאמר יהוה אלהיכם מצוה לכם
 ונבן לכם את הארץ הזאת הוון הכירין
 ית פיתגמא דפקיד יתכון משה עבדא
 דיי למימר יי אהכון מצוה לכוון זירתן
 לכוון ית ארעא הדא נשיכם טפכם
 ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם
 משה בעבר הירדן ואתם תעברו
 חמישים לפני אחיכם כל צבדו החיל
 ועורתם אותם נשיכון טפלכון וכעיותון
 יתכון בארעא דיהב לכוון משה בעמא
 דירדנא ואתון תעבדון מירזין קדם
 אחיכון כל צבדי חילא ותסערוון יתהון
 עד אשר יצו יהוה לאחיכם בככם
 וירשו גם חמה את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן לכם ושבתם לארץ יחזע
 ירושתכם וירשתם אותה אשר נתן
 לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן
 מירח השמישי עד דיצח יי לאחוכון
 כותסון וירתון את אינון ית ארעא
 דיי אהכון יהיב לכוון ותתכוון לארע
 ירותכון ותחתון יתה דיהב לכוון
 משה עבדא דיי בעברא דירדנא
 מדנח שיכשא ויעט את יהושע
 לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל
 כל אשר תשלחנו נלך ואתיכו ית
 יהושע למימר כל דפקדתנא נעבד
 ולכל אתר דתושלחנא צהך בכל

כט טלה יך

הכט טלה יך

הכט טלה יך

הכט טלה יך

ותקרו צבירא ואטמרתון ואמרתי
 בקושטא אתו לותו גבריא ולא ידעת
 אימנ אינון ויהי השער לכך מושך
 והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו
 האנשים רדפו מחד אחריהם כי
 תשיגום והוה ערוז למיחד תרעה
 בקבלא וגבריא נפקו לא ידעתי לאן
 אולו גבריא רדפו בפריע בתרידון
 ארי ומדקונן והיא העלתם הגג
 ותטמנם בפשתי השץ הפרכות לה
 של הגג והיא אסיקתון לא ידעתי
 ואטמרתון בטעוני כיתא דמדיין
 לה על איצרא והאנשים רדפו אחריהם
 דרך הירוז עד המעברות והשער
 סגרו אחרי כאשר יצאו הדפים
 אחריהם וגבריא רדפו בתרידון
 באורח ידנא עד מצותא ותדעא אחז
 סנר דינפקו רדפא בתרידון והמה
 טרם ושכבון והיא עלתה עליהם
 של הגג ואינון עד לא שכיבו והיא
 סליקת לותחון לא ידעתי ותאמר אל
 האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את
 הארץ וכי עלתה אימתכם עלינו וכי
 נבג כל ישבי הארץ מפניכם ואמרת
 לגבריא ידענא ארו יהב לי לסויות
 ארעא וארי עלת אימתכון שלט
 וארי איתכז כל יתבו ארעאמן קדמיכון
 כי שמענו את אשר הוביש יהוה
 את מן ים סוף מפניכם בעאתכם
 ממצרים ואשר עשיתם לשנמלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון

ולעוג אשר החרמתם אתם אר
 שמענא ית דייבש לי ית מי ימי אדסון
 מן קדמיכון כמפקכון מימי ודעבדתון
 לתרוז מלכי אמורא דביבער א
 דירדנא סיוח ולע דצמרתון ותחון
 ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד
 רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
 הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
 מתחת ושמענא ותמסו ליצנא ולא
 אישתארת עוד רוח באיש מן קדמיכון
 ארי יי אהבון הוא אלהים דשכינתיה
 בשמיא מלעילא ושלוט על ארעא
 מילרע ושתה השבענא לי ביהוה
 כי עשיתי עיניכם חסד ועשיתם גם
 אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות
 אמית וכע קיימו כען לי כמימר א
 דלי ארי עבדית עימכון טיבו ותעטון
 אף אתון עם בית אבא טיבו ותיתעון
 לי את דיקטוט והחיותם את אבי
 ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת
 כל אשר להם והצלתם את נפשתי
 ממוות ותחון ית אבא וית אבא וית
 אחי וית אחותי וית כל דילהון ותשיכון
 ות נפשתנא ממוותא ויאמרו לה
 האנשים נפשינו תחתכם למות אם
 לא תגידו את דברינו זה והיה בנת
 יהוה לנו את הארץ ועשינו עבד
 חסד ואמית ואמרו לה גברי אנפני
 נפשתנא מכירן חלה נפשתכון א
 לימית אם לא תחון ית פיתננא
 דין ויהי בריתן לי לצא ית ארעא

ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי עלתה אימתכם עלינו וכי נבג כל ישבי הארץ מפניכם ואמרת לגבריא ידענא ארו יהב לי לסויות ארעא וארי עלת אימתכון שלט וארי איתכז כל יתבו ארעאמן קדמיכון כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מן ים סוף מפניכם בעאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשנמלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון

ובעמד עמך טיבו וקשוט ותורדם
 כחבל בעד החלון כי ביתה בקור
 החומה ובחומה הוא ושבת ושלשת
 כאטונא מן חובא ארי ביתה ככותל
 שורא ובשורא היא יתבא ותאמר
 להם הרהר לבו פן יפגע בכם הרדפים
 ונחבתם שמה שלשת ימים שר שוב
 הרדפים ואחר תלכו לדרככם ואמת
 להו לטורא איהו לו דילמא ישרען
 בכון רדפיא ותטמילון תלפז תלתא
 זמין שר דיתובון דפיא ובתר כון
 תהכון לאורחכון ויאמרו אליה האנ
 האנשים נקים אנחנו משבעתך
 הנה אשר השבעתנו ואמרו ליה
 גבריא זכאין אנחנו מימורתך
 הרא דקיימת עלנא הנה אנחנו
 באים בארץ את תקות חוט השני
 הנה תקשרי בחלון אשר הורדתנו
 בו ואת אנכי ואת אנכי ואת אחיך
 ואת כל בית אנכי תאספי אליך הנה
 הביתה הא אנחנו עליו בארעא
 ית תורא רחוט זהוריתא הדיו
 תקטרו בחובא ושלשוליתנא בית
 וית אבון וית אמך וית אחד וית כל
 בית אבך תכנשוין לותיק לביתא
 והיה כל אשר יצא מרלתי בירק
 החוטה דמו בראשן ואנחנו נקים
 וכל אשר יהיה אתך בבית דמו
 בראשן אמר תהיהבו והיו כל
 דיפוק ברמדשו ביתך וכרא חובת
 קטוליה ביושיה ואנחנו זכאין וכל

דיהו עמד כביתא חובת קטוליה זיא
 בראשנא אמר אינש תהי מה ואם
 תגידו את דברינו זה והיינו נקים
 משבועתך אשר השבעתנו ואם
 תחון ית פיתגמנא דין ועדי זכאין
 מימורתך דקיימת עלנא ותאמר
 בדבריכם בן הוא ותשלחם וילכו ונתן
 ותקשר את תקות השני בחלון ואמת
 כפיתגמיו בן הוא ושלחתנו ואילו
 וקטרת ית תורא זהוריתא בחובא
 וילכו ויבאו הרהר וישבו שם שלשת
 ימים שר שבו הרדפים ויקשו הרדפים
 בכל הדרך ולא מצאו ואילו ועלו לטורא
 ויתעבו תמז תלתא זמין שר דתכון
 רדפיא ובש רדפיא בכל אורחא ולא
 אשכחו וישבו שני האנשים וידרו
 מהדר ויעברו ויבאו אל הושע בן
 נון ויכפרו לו את כל המצאת אתם
 ותכו תרין גבריא ונחתו מטורא ועברו
 ואתו לות הושע בן נון ואישתעיא
 ליה ית כל דערעא יתהון ויאמרו
 אל הושע כי נתן יהוה ברע את
 כל הארץ וגם נמצע כל שבי הארץ
 מפנינו ואמרו ליה הושע ארי מסר
 לו בידנא ית כל ארעא וארו
 איתברו כל יתבי ארעא מן קדמנא
 וישכם הושע פבקר
 ויפשו מהשטים ויבאו עד הירדן
 הוא וכל בני ישראל וילע שם
 טרם יעברו ואקדום יהושע בצפוא
 וצטלו משיטין ואתו שר ירדנא

3
 3

ל חסו
 דמר פלדוס
 לכאשרת

חס

חס
 חס

חס

חס

חס

חס

חס

ידעו כי בן וסיד גדלך שופכי כל נפלה אילך הסדר דלמסופ

הוא וכל בני ישראל וביתו תמן קדם
 העברו ויהיו מקצה שלשת ימים וקצת
 השטרים בקרב המחנה והנה מסוף הלוח
 יומין ועברו סביבא בען משריתא ויצו
 אל העם לאמר כראותכם את ארון
 ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים
 נשאוב אתו ואתם תסעו ממקומכם
 והלכתם אחרינו ופקידו את עמא לפימר
 במיחויכו את ארון קיימא די אלהינו
 וכהניא ליואי נטליו יתיה ואתו תטלון
 מאתרכו ותהכו ופתרוהו אה רחוק יהיה
 ביניכם וביני כאלפים אמה במדה אל
 תקדכו אליו לפעו אשר תדע את
 הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם
 בדרך מתפל שלשם ברס רחיק יהי
 בינכו ובינוהו כתריו אלפיו במישחתא
 לא תקדכו לותיה כדיל דתודעו ירת
 אורחא דתהכו בה ארי לא עברתון
 באורחא כי איתמלי ומדקדכוהו
 ויאמר יהושע אל העם
 הקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם
 נפלאות ואמר יהושע לעמא איהונו
 ארי מחר יעבדו בניכון פרישו ויאמר
 יהושע אל הכהנים לאמר שאו את
 ארון הברית ועברו לפני העם וישאו
 את ארון הברית וילכו לפני העם ואמר
 יהושע לכהניא למימר טולית ארון
 קיימא ועברו קדם עמא ונטלו ירת
 ארוןא דקיימא ואילו קדם עמא
 ויאמר יהוה אל יהושע היום
 הזה אהל גדלך בעני כל ישראל אשר

בן
 5
 4
 3
 2
 1

בן
 5
 4
 3
 2
 1

בן
 5
 4
 3
 2
 1

בן
 5
 4
 3
 2
 1

בן
 5
 4
 3
 2
 1

א

ב

ג

ד

ה

ו

ידעו כי באשר היות עכמשה אהיה
 עמך ואמר לי יהושע יופא הרין
 אושרי לדביותך בעני כל ישראל
 דידעו ארי כביא דהוה מימר בפעוה
 רמשה כן יהי מימר בפעך ואתה
 תצוה את הסוגים נשאו ארון הברית
 לאמר כבאכם עד קצה מי הדרך ביוון
 תעמדו ואת תפקיד ית בהניא נטלו
 ארוןא דקיימא למימר במימטכוו עד
 קצת מי מרדנא בירדנא תקומון
 ויאמר יהושע אל בני א
 ישראל גשו הנה ושמעו את דברי
 יהוה אלהיכם ואמר יהושע אותקרבו
 הלכא ושמעו ית פיתגמי אדני אלהינו
 ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל
 חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם
 את הבצעני ואת החתי ואת החוי ואת
 הפרזי ואת הגרצשי ויהאמרו והיבכמו
 ואמר יהושע בדא תידעו ארי אהא
 קיימא איתרעו לאשראה שכיעתיה
 ביניכו ותרכא יתך מן קדמיכו וית
 כנענאי וית חיתאי וית חיואי וית
 פרואי וית גרצשאי ואמוראי ויטכאי
 הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר
 לפניכם בירדן הא ארון קיימא רבון
 כל ארעא עבר קדמיכו בירדנא
 ועתה קחולכם שני עשר איש משבטי
 ישראל איש אחד איש אחד לטבטי
 וכען דברו לכו תרי עשר עברין
 משבטי ישראל צברא אחד צברא אחד
 לשיבטא והיה כעוה כפות רגלי הסוגים

בן

בן

ידעו כי בן וסיד גדלך שופכי כל נפלה אילך הסדר דלמסופ

על כל צדתי והוה כד בעו לימק כהנא
 נטלי ארון קוימא דלי מג ירדנא את
 איתנצרא פרכת ריגלי כהנא ונחא על
 יבטתא ותכו מו ירדנא לאתרהוואלו
 כמיואתמלו ומדקדמיהו על כל כיפהו
 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
 הראשון ויחטו בגלגל בקצה מזרח ריחו
 ועמא פליקו מן ירדנא בעשרה ליוחא
 קדמאה ושרו בגלגל א כפי מדעו
 ירחו ואת שתים עשרה האבנים האלה
 אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע
 בגלגל ויתתהא עשרי אבני האלו
 דנכבו מן ירדנא אקים יהושע בגלגל
 ויאמר אל בני ישראל לאמר אנשים
 ישאלו בניכם מחר את אבתם לאמר
 מה האבנים האלה ואמר לבני ישראל
 לאמר דישאלו בניכם מחר ית
 אבהתהו למימר מה אבני האלו
 והודעתם את בניכם לאמר בגלגל
 עבר ישראל את הירדן הוה ותהדעו
 ותבניכו למימר בגלגל עבר
 ישראל ית ירדנא הדין אשר הוכיש
 יהוה אליכם את מי הירדן מפניכם
 עד עכרכם כאשר עשה יהוה אליכם
 לים סוף אשר הוכיש מפניו עד עברו
 דייבש וי אהבון יתמי ירדנא מוקדו
 קדמיכו עד דעברתו כמא דעבר
 וי אהבון לימא דקוה דיבש מן קדמנא
 עד דעברנא למען דעת כל עמי הארץ
 אתיד יהוה כי חוקה הוא למען יראתם
 את יהוה אלהיכם כל הימים צדיל

דידעו כל עמי ארשא ית גבורתא דיו
 ארי תקיפא היא כדיל דתדחלו קדם
 וי אהבון כל יומיא והו
 כשמע כל מלכו האמודי אשר בעבר
 הירדן ימה וכל מלכו הכנעני אשר על
 היב את אשר הוכיש יהוה את מי
 הירדן מפני בני ישראל עד עברו ומע
 לבנם ולא היה כם עוד רוח מפני בני
 ישראל והוה כד שמעו כל מלכי
 אמורא דו בעברא דירדנא מערנא
 וכל מלכו כנענא דעל ימא ית דיבש
 וי ית מי ירדנא מן קדם בני ישראל
 עד דעברו ואיתמכו ליבהו ולא אום
 אישתארת בהו עד רוח מן קדם בני
 ישראל בעת ההוא אמר
 יהוה אלי הושע עשה לך חרכות צורים
 ושוכ מול את בני ישראל שנות נערנא
 ההוא אמר וי ליהושע שיבד לך
 איזמלוון חרופין ותוב גר ית בני ישראל
 תענות ויעש לו והושע חרכות צורים
 ויביל את בני ישראל אל גבעת הערלה
 ועבר ליה יהושע איזמלוון חרופין וגר
 ית בני ישראל כנענתא וקר אליה גבעת
 ערלתא וזה הדבר אשר מל יהושע
 כל העם היצא ממצרים הזכרים כל
 אנשי המלחמה מתו בצדבר בדרך
 בעאתם ממצרים ודין פיתגמא דער
 יהושע כל עמא דנצפון ממצרים
 דכוריא כל צבוי כנעני קרבא מירט
 במדבא באורחא במיפקהו ממצרים
 כי מלום היו כל העם היצאים וכל העם

5

הכט יום יאסון
שנה

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

גון
עשה
ויבש
מדינת
הירדן

הילדים במדבר בדרך בנותם שיעים
לא מלו ארי צורק הזו כל עמא דצפון
וכל עמא דאיתגידו במדבר באורחא
במיפקהו מי צרים לא גרו כי
ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים
מי צרים אשר לא שמעו בקול יהוה
אשר נשבע יהוה להם לבלתי הדיאם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לתת לע ארץ זבת חלב ודבש ארץ
ארבעין שנה הלכו בני ישראל צמודים
עד דסק כל עמא גברי מצחו קרבא
דצפון מי צרים דלא קבילו למימרא
די דקיום לו להו כדיל דלא אחזינתו
ית ארעא דקיום לו לאסותהו למיתן
לנא ארע עבדא חלב ודבש ואתכנתם
הקים תחתם אתם מל יהושע כי
ערלוס הזו כי לא מלו אתם בדרך וית
בניהו דקמו באתרהו יתהו גר
יהושע ארי ערלוס הזו ארי לא
גרו יתהו באורחא ויהי כאשר תמו
כל הגוי לחמול ושטת תחתם במחנה
עד חותם וזהו כד שלמו כל עמא
למיצור ויתכו באתרהו במשורתא
ש דאתמאנו ויאמר
יהוה אל יהושע היום גותי את חרפת
מי צרים מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה ויאמר יי
ליהושע יומא הדיו אשריתי יד
חוסדי מצראי מעליכון וקרא שמה
דאתרא ההוא גלגל עד יומא הדיו

הילדים במדבר בדרך בנותם שיעים

הקים תחתם אתם מל יהושע

יהוה אל יהושע היום גותי את חרפת

חוסדי מצראי מעליכון וקרא שמה

ויחנו בני ישראל בגלגל ועשו את
הפסח בארבעה עשר יום לחדש שבט
בערבות וריחו ושרו בני ישראל אל
בגלגל ועברו ית פוסחא בארבעת
עשר יומא לירחא ברמשא במישרי
וירחו ויאכלו מעבור הארץ ממהות
הפסח מצות וקלו בעצם היום הזה
ואכלו מי עיבודא דארעא מבתר
פיסחא פטר וקליא בכרז וומא הדיו
וישטת המן ממחרת כאכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל אל
מן ויאכלו מתם את ארץ כנען כע
כשנה ההיא ופקק מצא בזמא
דסתרוהו במיכלהו מעיבורא
דארעא ולא היה עוד לבני ישראל
מצא ואכלו מעללת ארעא דכנען
כשתא ההיא ויהי מהות
יהושע ביריחו וישא עינו וירא
והנה אוש עמד לגרו וחרטו שלמה
בירו וילך יהושע אליו ויאמר לו
הלע אתה אם לצריט וזהו במיחו
יהושע ביריחו ויקק עיניו וחזא
והא גבדא קאים לקבלה וחרביה
שליפה בידה ואזל יהושע לוותיה
ואמר ליה הלמסעדנא אתתא אכ
לבעלי דכנעא ויאמר לא כי אע
שר עבא יהוה עתה באתי ופל יהושע
אל פניו ארעו וישתחו ויאמר לו
מה אדע מדבר אל עבדו ואמר לא
ארי אנא מלאך שליח מן קדם יי
כען אתתי ופל יהושע על אפודו

הילדים במדבר בדרך בנותם שיעים

הקים תחתם אתם מל יהושע

יהוה אל יהושע היום גותי את חרפת

חוסדי מצראי מעליכון וקרא שמה

הילדים במדבר בדרך בנותם שיעים

ד ב כ פ מ ח ט ו י
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
י ח ו ט פ צ ק ר ש ת
י ח ו ט פ צ ק ר ש ת
י ח ו ט פ צ ק ר ש ת

בשמעכם את קול השופר זרועו כל
העם תרושה צד ולה ונפלה חומת העיר
החמיה ועלו העם איש נגדו ויהי בפער
בקרן דיכרא ככשמעכוז יתקל שופרא
יבכוז כל עמא יבכא רבא ויפול שורא
דקרנא ויתבלע תחותיה ויסקח עמא צר
לקיבלה ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר להם שאו את ארון הברית
ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
הכלים לפני ארון יהוה וקרא יהושע
בדעת להוציא ואמר להון טולו ירת
ארון קיימא ושבעה כהנים יבכוז
שבעה שופרא דקרן דבריא קדם
ארונא דיו ויאמר אל העם עברו
וקבו את העיר והחלוץ יעבר לפני
ארון יהוה ואמר לעמא עברו ואקפו
יתקרנא ומורו חילא ייעטו קדם
ארונא דיו ויהי באמור
יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשא
נשאים שבעה שופרות הכלים לפני
יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון
ברית יהוה הלך אחריהם והוא כד אמר
יהושע לעמא ושבעה כהנים יבכוז
שבעה שופרא דקרן דיכרא קדם
ארונא דיו עברו ותקעו בשופרא
וארון קיימא דיו אויל בתריהון והח
והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו
השופרות והמאסף הלך אחרי הארון
הלך ותקע בשופרות ומורו חילא
אויל קדם כהנא תקעו שופרא ושו
ושובטא דבית דן אויל בתר ארונא

על ארעא וסגיד ואמר ליה מה ריבונ
ממלול עם עבדיה ויאמר שר צבא
יהוה אלי הושע של צלך מעל תלך
כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש
הוא ועש יהושע כן ואמר מלאכא
דשליח מן קדם יו יהושע שרו
סיעד מעל ריגלך ארו אתרא דארב
קאים עלוהי קדישא הוא ועבדי הושע
כן וריחו סנת ומסגרת מפני בני
ישראל אין יוצא ואין בא וירדו
אחידא בדין דפרולא ויתקפא
וכתאחדא מן קדם בני ישראל לית
מיטוון צפיק לאתא קרבא עם בני
ישראל ולית דשאל שלמהון
ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי
בידך את זריחו ואת מלכה צבדי
החיל ואמר יו יהושע חזי דמכרת
בידך ית זריחו וית מלכה צברי חילא
וספתם את העיר כל אנשי המלחמה
הקח את העיר פעם אחת כה תעשה
ששת ימים ותסחרו ית קרתאבל
צברי מצחו קרבא אקוף ית קרתא
ויבנא חד ברין לעביר שיתא יומין
ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
היוכלים לפני הארון וביום השביעי
תקבו את העיר שבע פעמים והסגנו
יתקעו בשופרות ושבעה כהנא
וטלו שבעה שופרא דקרן דבריא
קדם ארונא וביומא שביעאה תסחרו
ית קרתא שבע יומין וכהנא יתקעו
בשופרא ויהי כמשך בקרן היוכל

הג אמר זריחו ויריחו אחידא בדין דפרולא ויתקפא וכתאחדא מן קדם בני ישראל לית מיטוון צפיק לאתא קרבא עם בני ישראל ולית דשאל שלמהון
דשליח מן קדם יו יהושע שרו סיעד מעל ריגלך ארו אתרא דארב קאים עלוהי קדישא הוא ועבדי הושע כן וריחו סנת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא וירדו אחידא בדין דפרולא ויתקפא וכתאחדא מן קדם בני ישראל לית מיטוון צפיק לאתא קרבא עם בני ישראל ולית דשאל שלמהון ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את זריחו ואת מלכה צבדי החיל ואמר יו יהושע חזי דמכרת בידך ית זריחו וית מלכה צברי חילא וספתם את העיר כל אנשי המלחמה הקח את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ותסחרו ית קרתאבל צברי מצחו קרבא אקוף ית קרתא ויבנא חד ברין לעביר שיתא יומין ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היוכלים לפני הארון וביום השביעי תקבו את העיר שבע פעמים והסגנו יתקעו בשופרות ושבעה כהנא וטלו שבעה שופרא דקרן דבריא קדם ארונא וביומא שביעאה תסחרו ית קרתא שבע יומין וכהנא יתקעו בשופרא ויהי כמשך בקרן היוכל

וכהניא אזלין ותקעין בשופרא ואת
 העם צוה יהושע לאמר לא תרועו
 ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מ
 מפיהם רבר עד יום אמרי אליכם הריעו
 והרעיתם ותעמא פקיד יהושע למימר
 לא תיבכו ולא תשמיעו את קלכוז ולא
 יפק מפומכו פיתגמא עד יומא דאימר
 לכוז יבכו ותיבכו ויכב ארוז יהוה את
 העיר הקת פעם אחת ויכא המחנה
 וילינו במחנה ואסחר ארוזא דליורת
 קרתא אקיק וימפי חדא ועלו למשריתא
 וכתו במשריתא וישכס
 יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארוז
 יהוה ואקדים יהושע בצפרא ועלו
 כהניא את ארוזא דליו ושבעה הכהנים
 נשאים שבעה שופרות היכלים לפע
 ארוז יהוה הלכים הילך ותקע בשופרות
 והחלוץ הילך לפניהם והמאסף הילך
 אחרי ארוז יהוה הילך ותקע בשופרות
 ושבעה כהניא נסבין שבעה שופרא
 דקרו דבריא קדם ארוזא דליו אזלין
 מיל ותקעין בשופרא ומורו חילא
 אזלין קדמיהון ושיבטא דבנת דן אזיל
 בתר ארוזא דליו וכהניא אזלין ותקעין בפ
 בשופרא ויכבו את העיר ביום השע
 פעם אחת ויכבו המחנה כד עשו ששת
 ימים ואסחרו את קרתא ביומא תעמא
 וימנא חדא ותבו למשריתא כד יון
 עברו שיתא זמיון ויהיבום השכוע
 וישכימו בשלות השחר ויכבו את
 העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק
 ביום ההוא ככבו את העיר שבע
 פעמים והוה ביומא שביעאה

ב יום
הוא

היום
הוא

היום
הוא

היום
הוא

היום
הוא

ואקדמו כמיסק צפרא ואסחרו את
 קרתא כהלכתא הדין שבע זמיון לחוד
 ביומא ההוא אקעו את קרתא שבע
 זמיון ויהי בפעם השביעית תקעו
 הכהנים בשופרות ויאמר יהושע
 אל העם הריעו כי נתו יהוה לכם את
 העיר והוה ביומנא שביעאה תקעו
 כהניא בשופרא ואמר יהושע לעמא
 זכבו ארוז יהוה לכוז את קרתא והעיר
 העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוד
 רק רחב החונה תחיה היא וכל אשר
 אתה בבית כי החבאתה את המלאכים
 אשר שלחתי ותהי קרתא חירמא הוא
 וכל דגה קדם ליה לחור רחב פונדקתא
 תחיו היא וכל דעמא בביתא ארוז
 אטמיה ות איזגריא דשלחנא ורק
 אתם שבדו מן החרם פן תחדומו ול
 ולקחתם מן החרם ושמיתם את המחנה
 ושראל לחרם ועברתם אתו ולחוד
 אתיו איסתמדו מן חירמא דלמיא
 תחרמח ותיכבו מן חירמא ותשוונת
 משריתא וישראל לחירמא ותעבון
 תיה וכל כסף הזה וכלי נחשת וסו
 קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבא וכל
 כסף ודהבא ומצ נחשא וברזלא
 קודשא אינון קדם ליה לאוצר בית
 מוקדשא דליו יתעלו וירע העם
 ותקעו בשופרות ויהי כשמש העם
 את קול השופר ויריש כל העם
 תרושה גדולה ותפל החומה תחתיה
 ויעל העם העירה איש צדו וילכדו

הקדמה... וישראל לחירמא ותעבון

הקדמה... וישראל לחירמא ותעבון

ומצחשאו פרז לא יהו כחוץ בית
 מקדשא דני ואת רחב הוועה ואת
 בית אביה ואת כל אשר לה החיה
 יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום
 הזה כי החביאה את המל אכיס אשר
 שלח יהושע לדגל את ירחו ונתחב
 פועד קרתא וית בית אביו ותכל דלה
 קיום יהושע ויתבת בצו ישראל עד
 יומא הדין ארו אטמרת ית איז צריא
 דשלח יהושע לאלל את ירחו
 וישבע יהושע בעת ההוא
 לאמר ארו האיש לפע הזה אשר
 יקום ובעה את העיר הזאת את ירחו
 בבכרו ויכדנה ובצעריו יצב היתה
 ואומי יהושע בערצא ההיא למימד
 לים צברא קדם יי דיקום ויבעת קרתא
 הדאית ירחו בכוכריו ושכל ליש ובע
 ובוער פגוה יקום דשהא
 והי זהה את יהושע והי שמשו במ
 הארץ והה מימדא דיו בסעריה דהו
 דיהושע והה שומעיה סג בכל ארעא
 ומעלו בני ישראל מעל פתם ויקח
 עכו מן כרמי בר זבדי בן זרח למטה יהודה
 מן החרם ויחר את יהודה בכני ישראל
 ושקדו בני ישראל שקד בחרמא ונסע
 עכו מן כרמי בר זבדי בן זרח לשונטא
 דיהוד המן חירמא ותקת רוצא דיו
 מישראל ושלח יהושע
 אנשים מיריחו הע אשר עב בית און
 מקדם למתאל ואמר אל הם עלו ודגלו
 את הארץ ועלו האנשים ודגלו את

שמשו ב יקום יהושע שמשו וחד ושמשו חילי

את העיר ויבכ עמיא ותקע בשופרא
 והוה ס שמשו עמיא ית קל שופרא
 ויבכו עמיא ויבכ רבא וכל שורה
 דקרתא ואת כלע תחותיה וסלוק
 עמיא לקרתא צר לקיבליה ובכשות
 קרתא ויחרמו את כל אשר בעיר
 מאיש ועד אשה מבשר ועד וקווע
 שור ושה וחמור לפי קרב וצמריות
 כל דבקרתא מצב ועד אתא משולמ
 ושם סא וש תוד ואומי וחמר
 לפיתגמ דחוב ולשנים האנשים
 המרגלים את הארץ אבר יהושע
 באו בית האשה הוועה והוציא
 משם את האשה ואת כל אשר לה
 כאשך בשבעתם לה ולתרו צמרא
 דאלילי ית ארעא אמר יהושע עלו
 לבית אונתא פועד קרתא ואפיקומתו
 מת אונתא ותכל דלה כמיא דקימתו
 לה ובאו הנערים המרגלים ויניצאו
 את רחב ואת אביה ואת אמה ואת
 אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
 עטפותיה הוציאו וינחום מחוץ
 לפתח ישראל ועלו עולימו אמיא
 מאלליא ואפיקו ית רחב וית אמה
 וית אמה וית אחיה וית כל דלה וית
 כל דרעיותהא אפיקו ואשרי אונת
 מימדא למשרתא דישרא והער
 שרט באש ואת כל אשר בה דק
 הכסף והזהב וכלו הנחשת והמרזל
 נתעו באוץ בית יהודה וקרתא אוקדו
 בערא וכל דכה לחור בספא ודהבא

י בן
 יתקע
 יתקע
 יתקע

ב בן

ידוע
 והנה
 כסבניה
 נפיק
 כל ארעא

דישרא
 כלי

אמי

וכל בית
 וכל בית
 וכל בית
 וכל בית

העני ושלח יהושע גבוריו מיריחו לעני
 העם בית און כמדנה לכותאל ואמרו לחן
 למוכר סקו ואלילו ית ארשא וכלי קו
 גבריא ואלילו ית שני וישבו אל יהושע
 ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפיהם
 איש או כשלשת אלפים איש יעלו
 ויכו את העני אל תצע שמה את כל
 העם כי מעט המה ותבולות יהושע וז
 ואמרו ליה לא יסק כל עמא סתרו אלפין
 גברא יסקון ויפחחו ית עו לא תרצו לוחין
 ית כל עמא ארו וערוז אונן ויעלו כן
 העם שמה כשלשת אלפי איש וינסו
 לפני אנשי העני וסלוקו מן עמא לתמן
 בתלתא אלפין גברא וערוז קדם אינשו
 עו ויכו מהם אנשי העני כשלושים ופע
 וששה איש וירדפוס לפני השער עד
 השברים ויכוס כמורד וימס לבג העם
 ויהו לחים וקטלו מינהון אינשו עני
 כתלמן ושימא גברא וירדפונן קדם
 תרשא עד התברזון ומחונן כמחתנא
 ואיתומכו ליבא דעמא והוה למא ויקוע
 יהושע שמלותיו ויפל על פניו ארצה
 לפני ארון יהוה עד הערב הוא וקצו
 ישראל ויעלו עפר על ראשם ויזעו ויהו
 לבושהו ויפל על אפיהו על ארשא קדם
 ארנא דיה עד רמשא הוא וכי ישראל
 ואפיקו עפרא על רישיהון ויאמר יהושע
 אהה ארצ יהוה למה העברת העבר את
 העם היה את הדרן לתת אותבו מן האמרו
 להאבדו ולו האלני ונשב בעטר הדרן
 ואמר יהושע קביל בעותי וי אהים למה

ה פעל
 רבוי שולח
 פתיחות
 ויעבר

ב דר
 סתמו ד
 עפרא
 דבר
 הגב להם

פו ארשא

ג חם
 לה חרם

ה יד
 סו

ויהוה כפרו
 כה
 ג חם
 לה חרם
 חרם
 חרם
 חרם

ל
 ג

מ סתמו ד
 עפרא

נ
 ו

ז
 ח
 ט
 י

יא
 יב
 יג

ויכוס ית כל סווי ויכוסים במוכר ויכוסים ויכוסים ויעלו
 ויבזוקו ויבן ויבן ויבן ככלתו לעשות תעלה

ירום ויכוסים וקטלו מינהון אינשו עו ית ואלילו ית
 דהוה ויבן ככלתו נשימא דבני סתרו וירדפונן קדם
 ויבן עפרא

אעברתו אעברא ית עמא הדין ית
 זרדנא למימסר יתנא מדא דאמרוהו
 לאובדותנא ולו פוחו שרנא ויתכנא
 בעברא דיהודנא בו ארצו מה אפר
 אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני אינ
 אפיו בעעו ארצו מה אפר צמד ואחורו
 ישראל קלהו למימסר קוסנעל דמביון
 וישמשו הבצעע וכלי שכי הארץ ונפמו
 עליו והברית את שמינו וכה תעשהו
 לשמך הגדול וישמעון בצענאו וכל
 יתני ארשא ויכתחרו עלנא ויפיו
 ואת עובר כריל שמך רבא
 ויאמר יהוה אל יהושע קם בך גפיה
 זה אתה נפל על פניו ויאמר יהושע
 קובלד למה דעו אתרמי על אפך חסא
 ישראל וגם עברת את ברית אשר
 עוית אתם וגם לקחו מן החרם ויבן
 גברו וגם בחשו וגם שמו ביהוה חסו
 ישראל ואף עברו על הברית דפקדות
 ותהון ואף גברו מן חרמא ואת
 גברו ואף כריבו ואף שווי אובדותון
 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איניהם
 ערף לפני איניהם כי היו לחרם
 לא אסיקו להיות עמכם אם לאת שמיהו
 החרם מקרבכם ולא יוכלו בני ישראל
 למיקם קדם בעלי דבשהו קדלדו
 יחרון למימסר קדם בעלי דבבדו
 ארי הון לחירמא לא אופיקו למיהו
 מימלו בסעדיכות אם לאת שיעון י
 חירמא מימיוכו קם קדש את העם
 ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

ית סתמו

218

יהושע אריום כרומחא רבידך על ע
 ארי בידך אמריום ואריום יהושע יא
 ברומחא רבידך על קרמא ווארב
 קם מהרה ממקומו וירעו כננות זרו
 ויבאו העיר וילכדה ומהרו ויבירו
 את העיר באש וכמנא קכ בפוע מאתויה
 ורהטו בד אריום ידוה ועלו לקרתא
 וכבשוהאז אחיאו ואד ליקו זיתקרתא
 בערא ופע אנשי הש אחריהם ויראו
 והנה עליה עשו העיר השמימה ולא היה
 בהם דים לעם הנה והנה והשב הנם
 המדבר טפן אל הירדה ואיתפעאו
 אינשי עי לאחורו וחזו והאכליק
 הנצא דקרתא לעית שמיא ולא היה
 בהון חילא למיערוק לכה ולנאועמא
 דאפך למדברא איתחזר על דפא ומו
 ויהושע וכל ישראל ראו כילכ הארב
 את העיר וכו עליה עשו העיר וישבו
 ויכו את אנשי העיר ויהושע וכל ישראל
 חזו ארי כבש כמנא זיתקרתא וארי
 כליק הנצא דקרתא ותבו ומחו יתאנשי
 עי ואלה יצאו מן העיר לקראתמוהו
 לישראל בעד אלה מזה ואלה מזה
 ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד
 ופלוט ואליו צקו מן קרתא לקדמותו
 והו לישראל כמיצען אילוזמבאואלו
 מיבא ומחו יתהון עד דלא אישתאר
 להו שאר וכשזיב ואת מלך העי א
 תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע וית
 מלכא העי אחרו כרחי וקרנטי יתיה
 לות יהושע ויהי כבלות ישראל להרג

ד

ה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ל

אתכל ושב העי כשרה במדבר אשר
 רדפוכו ויפלוכם לפי חרב עד תמם
 וישבו כל ישראל אל העי ויכו אתהו
 חרב וזהו כד שיעי ישראל לקטלאית
 כל יתכו עי בחקלא במדברא דרופתא
 ביה ואיתקטלו כולהון לפיתגב דחרב
 עד דשליכו ותבו כל ישראל לעי ומחו
 יתה לפיתגב דחרב ויהיבל הנפליכ ביות
 ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
 אלה כל אנשי העי והו כל דאיתקטלו
 ביזמא ההוא מגבר ועד איתאיתו עשו
 אלפין כל אינשי עי ויהושע לא
 השיב זרו אשר נטה במידון עד אשר
 החרים את כל ישיבי העי ויהושע לא
 אתיבידיה דאריום כרומחא עד דצפד
 ות כל יתמי עי דק הטהמה ושיל העיר
 והיא בזו להם בני ישראל כדבר יהוה
 אשר צוה את יהושע לחור בעורא
 ועד קרתא ההיא בזו להו בני ישראל
 כפיתגמא ריזי דפקודי יהושע וישיח
 יהושע את העי וישיביה תל על לכ
 שמכה עד היום הזה ואוקוד יהושע
 ית עי ושה תל חרוב לעלם לעדו עד
 יומא הדין ואת מלך העי תלה על
 העץ עד עת הערב וכבא השמש צוה
 יהושע ויורידו את גבלתו מן העץ
 וישליכו אתה אל פתח שער העיר
 ומקומו עליו גל אצנים גדול עד היום
 הזה וית מלכא דש צלב על ילביסאע
 עידן רבשא ומייעל שימשא פקוד
 יהושע ואחיתו נבלתיה מן צליבא

א

ב

ג

ויהושע ב מלך ישראל ויהושע ב מלך ישראל

ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הזאת
 והקלה ככל הכתוב בספר התורה ובת
 מן קרא תכל פיתגמי אוריתא ביד בן
 ולוסין ככל דכתוב בספרא דאוריתא
 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר
 לא קרא יהושע נצח כל קהל ישראל
 והנשים והטף והעך ההלך בקרבם לא
 היה פיתגמא מכל דפקיד משה דלא
 קרא יהושע קדם כל קהל ישראל
 ונפלא ונפלא ונורא דאליו בני דתן
 והיו כשמע כל המלכים
 אשר בעמך הירדן בהר ובשפלה ובכל
 חוף הים הגדול אל מול חלבון החרתי
 והאמורי הבנעני המרו החי והיבני
 והוה כד שביעו כל מלכא דבבער
 דירדנא בסורא ובשפלתא ובכל ספר
 וביא דכא דלקיל ליבן חותא ואמורא
 כנענא פרזא חווא ויבכא ויבקצו
 חרבו להלחם עב יהושע ועם ישראל פה
 אחד ואיתבצשו כחדא לאחא קרבא עב
 יהושע ועם ישראל כנעא חדא
 וישל גבעון שמעו את אשר עשה יהו
 יהושע ליריחו ולען ותל גבעון שמעו
 ית דעבר יהושע ליריחו ולען ועשו
 המה בערמה וילכו ויבנו ויקחו שקים
 בלים לחמיהם וצארתו בלים וכבדעם
 וכצדקתם ונבדו את אנון בחוכמה ואילו
 ואודו ונמט סקו כלו לחמיהו ויקחו
 דחמד בלו וכחושעו וכי צודו ונעלות
 בלות וכטל אות כרעו ושמלות בלות
 עליהם וכל לחם צידם כש היה נקדים

בספרים ב בן וסיה למינר חמשו

ורמו יתיה כמעלנא דיתרע קהתא ואינו
 עלה דגור אבנז עד יוביא הקין
 או זכנה יהושע כזכח לחתו
 אלהי ישראל בהר עיבל ככין כנא חוש
 כיוצא קדם יי איה וישרא בסורא
 דעעיל כאער צוה משה עבר יהודה
 את בני ישראל כפתוב בספר תורת משה
 מובח אכנים שלפית אשר לא הנהך
 עליו כחל ועלו עליו עלות ליהודה
 ויזכרו שלמים כביא דפקיד משה
 עברא דיי יתבני ושרא כביא דכתוב
 בספר אוריתא דמשה מדכחא דאבניו
 שלמין היא איתים עליהו פרזא
 ואמיקו עלוהו על וון קדם יי ובכיבו
 ככסת קודשיו וככתב שם על האכנים
 את משנת תורת משה אשר כתלפני
 בני ישראל וככתבני על אבנא ירב
 פרשג אוריתא דמשה רכתב קדם כנע
 ישרא וכל ישראל ויבנו ויטרו ויטרו
 ושתטיו עמדים מיה ומה לארו צד
 הכתנים והלונם נשא ארון ברית יהוה
 כע כאורח חצו אל מול הר גריזים
 והחצו אל מול הר עיבל כאשר צוה
 משה עבר יהוה לכרך את העם יעי
 ישראל בדאשונה וכל ישראל וסבוה
 וסרכוהו ודיננה קימין מיכא ומיכא
 לארנא קדם כהצא וליואי נטלי ארון
 קימא דיל ציורא כצמא פלגהו לקביל
 טוהא דציוון ופלגהו לקביל טורא
 דעעיל כמא דפקיד משה עברא דיי
 וככתב ית עמא דישרא בקדמיתא

משה
 כש וביה
 כ יבוא

משה
 כש וביה
 כ יבוא

משה
 כש וביה
 כ יבוא

ומסנן בלוי ומדקיעו ברציהו ובסותא
 בליא עליהו וכל לחם חדהו יבש הוה
 כיסנן וילכו אל יהושע אל המחנה הצל
 ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ
 חוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית ואנו
 לות יהושע למשוחתא לעלגלא ואמרו
 ליה וליאיש ישראל מארע חוקה אתנא
 וכען גרו לנו קים ויאמרו איש ישראל
 אל החו אליו בקרב אתה יושב ואמר
 אבית לך ברית ואמר איש ישראל
 לחיואה דילכא בנענא אתח ותבין ואמרו
 איגור לבח קים ויאמרו אל יהושע א
 עבדך אנחנו ויאמר אליהם יהושע
 מי אתם ובאנו תכאו ואמרו ליהושע
 עבדך אנחנו ואמר להו יהושע מאן
 אתון ובנן אתותח ויאמרו אליו מארץ
 חוקה מאד באו עבדך לשם יהודה
 ארצה כי שמענו שמעו ואת כל
 אשר עשה בני צרים ואמרו ליה מארע
 חוקה לחדא את עבדך לשמא דנו
 אידך ארי שמענא ית שמע גבורתיה
 וית כל דעבר במצרים ואתכל אשר
 עשה לשע מלכו האמורו אשר בעבר
 הירח לכיחוז מלך חשבון ולעז מלך
 חבשן אשר בעשתרות ותכל דעבד
 לתרון מלכו אימוראה דיבעימא אריותא
 לכיחוז מלכא דחשבון ולעז מלכא דמתנ
 די בעשתרות ויאמרו אליו וקינינו וכל
 ישבי ארצנו לאמר קחו בדכס צדה
 לחדך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם
 עבדכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית

א
 עיפוסין
 וכל קיים
 חוקה חשבון

חוקה
 חשבון

חוקה
 חשבון

חוקה
 חשבון

א
 עיפוסין
 וכל קיים
 חוקה חשבון

חוקה
 חשבון

חוקה
 חשבון

ואמרו לנו סנא וכל יתבי ארענא לכ
 למימר סנו בדיכח ווודין לארדחא וי
 ואיילו לקרבי ותחוז ותומרון להוועב
 עבדיכח אנחנו וכען גרו לנו קים
 והלחמינו חס הצטידנו אותה מכלנינו
 ביום צאתנו ללכת אליו וכעתה הנה
 יבש הנה צקדים דיו לחמנא כד חמיוס
 אודודנא יתיה מפתנא ביום מפקנא
 למית לותבון וכען הא יבש והווד
 כיסנן ואלה צאדות היו אשר מלאנו
 הרפים והנה התבקעו ואלה שלמתע
 וצעלינו בלו מרב הדרה מאד ואליו
 ויקיו דחמר דכלינא כוד חרתיו והא
 איתכדעו ואליו תותבנא ומכננא בליא
 מכנן אורחא לחדא ויקחו האנשים
 מצידם ואת פי יהוה לא שארו וקבלו
 צדיא לפיתגמיהו ואלשמן דיד
 לא תבעו ויעש להם יהושע שלום
 ויבית להם ברית לחיותם וישבעו להם
 נשיא העדה ועבד להו יהושע שלום
 וגרו להו קומא לקומיותהו וקייבו
 להו רבדי בעשתתא ויהי מקע
 שלשת ימים אחרו אשר בדת להם
 ברית וישמשו בו קרבים המה אליו
 ובקרבן הם ישבים והנה מפוחתלתא
 יומין בתר דגרו להו קים ושמע
 ארי קרובין איעון ליה וכיעהו אמן
 ותבין ויכעו בני ישראל ויכאו א
 עריהם ביום השלישי ועריהם גבעו
 והכפירה ובארות וקרית יערים ועין
 בני ישראל ועלו לקרויהו כינא גליתתה

וקרוביהו

והקדוהו צבעו והכפירה וצא וקיערם
 ולא הפס כצ ישראל כי נשבע להם
 ציאי העדה ביהוה אלהי ישראל
 וילצו כל העדה על הנשאים ולא קטלו
 קטלונו בני ישראל ארי קימולוהו
 רכבו כעשתא במימראוהי איהא
 דישרא ואות עמו כל כעשתא על
 דבר ציא ואמר כל הנשאים אל כל
 העדה אננו נשבע להם ביהוה אלהי
 ישראל ועתה לא נוכל לצע בהם
 ואמר כל דבר ציא לכל כעשתא אננו
 קומצא להו במימרא דנו אהא דנו
 ובעו לא נכול לצוקא להו ואר
 בעשה להם והחיה אותם ולא יהיה
 עלינו קצף על השכונה אשר נע
 נשבעו להם דא בעבד להו ונקים
 יתהו ולא יהי עלנא רוצא על קומא
 דקומצא להו ויאמרו אליהם הנשי
 הנשיאים יחיו יהוה חטבי עצים
 ושאי מים לכל העדה כאשר רבו
 להם הנשיאים ואמרו להו רמציא
 יתו והו מלקטו אעין ומלן מלא לכל
 כעשתא כמא דמיללו להו רמציא
 וקרא להם יהושע וידס אליהם
 לאמר למה רמיתם אותנו לאמר
 רחיקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבו
 ישיבים וקרא להו יהושע ומליל עיב
 עימיהו למימר למה שקריתו בנא למימר
 רחיקין אנחנו מינכו לחדא ואתון
 מינצא יתבין ועתה ארדים אתם ולא
 יכלת מכם עבד חטבי עצים ושאיכו

מים לבית אלהי ובעו לישוד אתו ולא
 יפסקו מינכו עבדו מלקטין אעין ומלן
 מלא לבית מקדשא דאלהי ויענו את
 יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדך
 את אשר ציה יהוה אלהיך את משה
 עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיט
 את כל יושבי הארץ מפניכם וצדא כמא
 לצמשתינו מפניכם ובעשה את הדם
 הזה ואות כות יהושע ואמר אר
 חואה איתחווא לעבדך ית דפקוד יי
 אהך ית משה עבדיה למיתו לטות
 כל ארעא ולשי צאה ית כל יתבי ארעא
 מן קדמיכו ודחילנא לחדיא ובעשתנא
 מן קדמיכו ובעבד ית פתגמא דדיו
 ועתה הצט בידך בטוב וכישוד לעשות
 לנו עשה וכעו הא אנחנו כמור יי
 ביד כמא דתקין וכמא דישוד בעינן
 למישט לנו עיבד ויעש להם כן ויעל
 אתם מיד בני ישראל ולא הרגום ועבו
 להו כן ושויב יתהו מיד ארבו ושויב
 ולא קטלונו ויתנם יהושע ביום
 ההוא חטבי עצים ושאי מים לעדה
 ולמיכח יהוה שר היום הזה אל המקום
 אשר יבחר ומענו יהושע בעוד צי
 ההיא מלקטו אעין ומלן מלא לבעשתנא
 מלא וצחא דנו עבד וקמא דדיו לאתר א
 די ותרעו ויהי כשמיע
 ארע צדק מלך יהושלם כי לט יהושע
 את העב וחרמה כאשר עשה ליריחו
 ולמלכה כן עשה לעו ולמלכה וכי
 השליכו יושבי צבעו את ישראל ויהו

דני 11

דני 11

דני 11

דני 11

דני 11

דני 11

בקרבים וזהו כד שביע ארני צדק מלכא
 היושלים ארני כש יהושע ית עי תמיה
 כמא רעבר ליהוה ולמלכה בועבר לעי
 ולמלכה וארי אשלימו יתבי גבעון עכ
 ישראל והו בני הווי ומראו מאד כי
 עיר גדולה גבעון באחת ערי המלכה
 וכי היא גדולה מוהעי וכל אנשיה גפוחים
 ורחליו לחדא ארי קרית רבתא גבעון
 כחדא מקרי מלכותא ואריהו ארנאמן
 עי וכל גברא גבריו וישלח ארני צדק
 מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון ואל
 פראם מלך ירמות ואל צמיע מלך לכיש
 ואל דביר מלך עגלון לאמר ושלח ארני
 צדק מלכא דירושלים לות הוהם מלכא
 דחטרון ולות פראם מלכא דירמות ולות
 יפ מלך דלכיש ול דב מלכא דע למימד
 עלו אלי ושרונו ונבה את גבעון כי א
 השלימה את יהושע ואת בני ישראל
 סקו לותו וסערונו ונכחיו ית גבעון ארי
 אשלימת עם יהושע ועם בני ישראל
 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך
 ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך
 לכיש מלך עגלון הם וכל מחציהם
 ויחצו על גבעון וילחמו עליה ואתכבשו
 וכליקו חמשת מלכי אומורא מלכא
 דירושל מלך דחכמל דתל מל דל מל דע
 איננו וכל מי שירימון ושרו על גבעון
 ואנחו זרבא עליה וישלחו אנשי גבעון
 אל יהושע אל המחצה הגלגלה לאמר
 אל תרד ידנך מעברך עליה ארני כי
 מהרה יהושע לעו ועזרנו כי נקבע

פסוק

סוף

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ארני כל מלכי האמרי ישיב ההר ושלחו
 אנשיה גבעון לות יהושע למי שריתא
 לגלגלה למימר לא תרשילו ירך מעמד
 סק לותנא ופחוק לנא וסעודנא ארי
 איתכבשו עלינא כל מלכי אומורא
 יתבי טורא ויעל יהושע מן הגלג
 הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גברי
 החול וסליק יהושע מן גלגלה הוא
 וכל עמא עברי קרבא עמיה וכל
 גברי חילא ויאמר יהוה
 אל יהושע אל תירא מהם כי כירדך
 נתתים ולא יעמד איש מהם בפניך
 ואמר יי יהושע לא תירחל מינהון
 ארי כירדך מסרתינון לא יתעמד איש
 מינהון קדכך ויבא אליהם יהושע
 פתאום כל הלילה עלה מן הגלגל ואתא
 לותהון יהושע בתבית כל ליליא מליק
 מן גלגלה ויהם יהוה לפני ישראל
 ויבם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך
 מעלה בית חורון ויבם ער עזקה וער
 מקדה ותכריזו כי קדם ישראל ומחוננו
 מחתא רבתא בגבעון וירדפנון באוח
 מסקנא דבית חורון ומחוננון ער עזקה
 וער מקדה ויהי בעתם מפני ישראל
 הם כמרד בית חורון ויהוה השליך
 עליהם אבנים גדלות מן השמים שר
 עזקה ומותו רבים אשר מתו באבני
 הברד כאשר הרגו בני ישראל לבנות
 והוה במיפתחוון מזקדם ישראל איננו
 במחנתא דבית חורון ומן ק יי איתמיאה
 עליהון אבניו רבין מן שמיא ש דאיתו

10, 12
10, 33

ויהי ויהושע יב בן ויסי לבן ושיתו

מלך חצור וישלח אל יזכר מלך מרון
 ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף והוא
 בר שמע יבנו מלך רחצ ושלח להיזכר
 מלך רב ולות מלכא דשק ולות מלכא
 ראכשף ואל המלכים אשר ביצפון סור
 ובערס נצב בערות ובשפלה ובנפות הר
 מים ולות מלכא דמי צפונא בטורא
 ובמישראל דרום גזיקר ובשפלה ובלתי
 דור ממערבא הנצפנ מחרח ומים
 והאמורי והחתי והמריני והיטקי בהר
 והחול תחת הרמין בארץ המצפה כנע
 כנענאה ממדינאה וממערבא ואימונאה
 וחיתאה ופריזאה ויטבאה בטורא וחיתאה
 בשפלה הרמין בארע מצפוא ויציאו
 הם וכל מחנהם עמם עם רב כחול אשר
 על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד
 ונפון אינן וכל משוריהו עמיהו
 עם סג כחיל רעל גת ימא לסג וסוסו
 ורתיקו סג לחרא וימעדו כל המלכים
 האלה ויטאו ויחצו יחדו על מי מרום
 להלחם עם ישראל ואיודמע כל מלכא
 האילון ואתו ושרו כחדא על מי מרום
 לאנחא קרבא עם ישראל
 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם
 כי מחר בעת הזאת אנכי עמן את כלם
 חללים לפני ישראל את פוסיהם תעקר
 ואת מרכבותיהם תשרף באש ואמר
 לו יהושע לא תירחל מן קדמיהוון אלו
 מחר בערבא הדין אצא מקר ית פלהוון
 קטילין קרב ישראל ית פוסיהוון תעקר
 וית רתיקיהוון תהרד בעררא ויבא יהושע

2 ספר
דברי הימים
ב

152

ל
151

ל
150

ל
149

ל
148

ל
147

ל
146

2 ספר
דברי הימים
ב

152

וכל עב המלחמה עמו עליהם על מי
 מרום פתאום ויפלו בהם ואתא יהושע
 וכל עמא עבדו קרבא עמיה עליהוון
 ואינוו שרן על מי מרום בתבין ונפלו
 בהוון ויטב יהוה ביד ישראל אל ויבוס
 וירדפוס עד צידון רבה ועל משדות
 מים ועד בקעת מצפה מזרח ויבוס
 עד בלת השאר להם שרד ומכריו
 ויבא דישרא ומחוטון ורדפונן עד
 צידון רבתא ועד חרצ מיא ועד בקע
 מצפוא מדינאה ומחוטון עד דלא
 אישתאר להוון משוחב ויעש להם
 יהושע באשר אמר לו יהוה את
 פוסיהם עקר ואת מרכבותיהם שרף
 באש ועבד להוון יהושע כמא דאמר
 לו ית פוסיהוון עקר וית רתיקיהוון
 ויבא יהושע
 אוקיד בעררא
 בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכא
 חצור בחרב כי חצור לפנים היא ראש
 כל הממלכות האלה ותב יהושע
 בעררא ההיא וכבש ית חצור וית
 מלכה קטיל בחרב ארי חצור מלקדמין
 היא ריש לכל מלכותא האילון ויבוס
 את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם
 לא טתר כל גשמה ואת חצור שרף
 באש ויחזו ית כל נפשתא דסג לפניהו
 דחרב צמרא לא אשאר כל גשמה
 וית חצור אוקיד בעררא ואת מלכא
 המלכים האלה ואת כל מלכיהוון לסג
 יהושע ויבוס לפי חרב החרם אתם
 באשר צוה משה עבד יהוה ויתכל

והיה ב' ספרים ויבוס ויבוס ויבוס ויבוס

מלך	אבשה	אחד
מלך	תענה	אחד
מלך	מצדו	אחד
מלך	קדש	אחד
מלך	יהושע לפרמל	אחד
מלך	רוח לצפתהו	אחד
מלך	צום לצל	אחד
מלך	תרצה	אחד
מלך	כל מלכים שלשים	ואחד
מלכא	דתרצה כל מלכא תלתין וחד	

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

G. 13

ויהושע וקן בא בזמנים ולאמר יהודה
אלינו אתה וקנת באת בזמנים והארץ
בשאר הדיקה מאד לרשתה ויהושע
סיכ על בזמין ואמר יהודה ליה ארת
כיבתא שלתא בזמין וארשא אושתאות
כצאה לחדא לכירתה ואת הארץ
הנשארת כל גילות הפלשתים וכל
הגשור דא ארשא דאושתאות כל
החובי פלושתאי וכל גשוראי מן
השחר אשר על פני מצרים ושר
גבול עקרון צפונה לבנימין תחשב
חמשת פרסי פלשתים העותי והאשדודי
והאשקלני והגתי והעקרוני והשונים מן
שחר דשאר פני מצרים ועד תחום
עקרון צפונה על ארע בנימין מתחשבא
חמשה טורי פלושתאי שאתאי א
ואשדודאי אשקלונאי גתאי ועקרוני
ועמאי מתחבין כל ארץ הבנימין ומערה
אשר לצידנים עד אפקה עד גבול
האמורי מדרומא כל ארע בנימין

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

מלכא	דירחון	חד
מלכא	דע דכסטר ביתא	חד
מלך	ירושלם	אחד
מלך	חברון	אחד
מלכא	ירושלם	חד
מלכא	דחברון	חד
מלך	ממנות	אחד
מלך	לביש	אחד
מלכא	דירמית	חד
מלכא	דלביש	חד
מלך	עלון	אחד
מלך	צור	אחד
מלכא	דעלון	חד
מלכא	דצור	חד
מלך	דג	אחד
מלך	צד	אחד
מלכא	דדביר	חד
מלכא	דצד	חד
מלך	חרמה	אחד
מלך	עד	אחד
מלך	לבע	אחד
מלך	שלים	אחד
מלך	מקדה	אחד
מלך	ביתאל	אחד
מלך	הפוח	אחד
מלך	חפר	אחד
מלך	אפק	אחד
מלך	לשחן	אחד
מלך	מדון	אחד
מלך	חצר	אחד
מלך	שפרת מדאן אחד	

אם חסד יעשה לך ה' אלהיך ויהי לך ברכה ושלום ורחמי ירחיקו ממך ואל תחשבו כי יחזק ידו ויהיה עמו כחזקתו ויהיה עמו כחזקתו ויהיה עמו כחזקתו

לירדו גרדו מירדוה אילן דאחבין
 משה בפ שריא דמואכ מעברא לוי
 לירדנא דירידתו מירדנא
 ולשכט הלוי לאפט משה נחלה יהוה
 אלהו ישראל הוא מולתם כאשר דבר
 להם ולשכט לוי לא יתב משד
 אחסנא מתב דיהב ליה לזיא דיע
 איעו אחסנתהו כמא דמליל להו
 ואלה אשר נחלה בני ישראל
 סרץ כענן אשר נחלו אתם אלעד
 הכהו ויהושע כענן וראשי אבות
 אא המטות לבני ישראל ואלה
 דאחסינו בני ישראל בארעא רבנעו
 דאחסינו יהוה אשר כהנא ויהושע
 בר עו ורשעי אבהת שיבטיא רבנעו
 ישראל כענן מולתם כאשר עורה
 יהוה בר משה לתת לתשעת המטות
 וחצי המטה בערבא איתפלגת להו
 אחסנתהו כמא דפקיד יהוה בידא
 דמשה למיתן לתשעת שיבטיו ופלגות
 ופלגות שיבטיו כי נתן משה מולת
 שני המטות וחצי המטה מעבר
 לירדן וללויים לא נתן מולת בתוכם
 ארי יהב משה אחסנת תרין שבטין
 ופלגת שיבטא מעברא דירדנא
 וללויא לא יהב אחסנא ביניהו כי
 הוובע יוסף שני מטות בנישד
 ואפרים ולא נתע חלק ללויים בארץ
 כי אם ערים לשבת וכפר שיהם לוי
 למקניהם ולקניהם ארי הוובע יוסף
 תרין שיבטין מנשה ואפרים ולא

ג בסוף
14 ג בסוף

ג בסוף
ג בסוף

ג בסוף
ג בסוף

יהוה חולק ללויא בארעא אלהו
 תרין לביית דירדנאון לכעיר דהו
 ולקיע נהוון כאשר עוה יהוה ארץ
 משה כן עשו בני ישראל וחלקו
 את הארץ כמא דפקיד ליה משה
 כן עברו בני ישראל ופלגות ארעא
 וישו בני יהודה אל יהושע
 בעל ואמר אלנו כלב בן דפנה הקני
 אתה ידעת את הדבר אשר דבר
 יהוה אל משה איש האלהים על
 אודת ועל אדמתך בקדש ברנע
 וקריבו בני יהודה לות יהושע בעל
 ואמר ליה כלב בן דפנה קמוא ארץ
 חלשת ות פיתעמא דמליל לוי עמ משה
 צביא דהו על עסק דילי ועל עסק
 דילך בדיק ציאה כן ארבעים שנה
 אצמי בשלח משה עבד יהוה ארץ
 מקדש ברנע לדג את הארץ ואפס
 אתו דבר כאשר עמ לצבי בן ארבעים
 שני אצמא כן שלח משה עבד דהו
 ית מידקס ציאה לאלל איה ארעא
 ואתיבית ותיה פיתעמא כמא דהוה
 עמ לוי וצחי אשר עלו עמי הכסו
 את לב העם ואצמי מילאתי אחר
 יהוה אלהי ואחי דס ליקו עמי תקח
 ות ליבא דעמיא ואנא אשלימית בת
 דחלמא דהו ארי וישבע משה ביום
 ההוא לאמר אכלא הארץ אשר
 דרכה רגל בנה לך תהיה לעולה ולבש
 עד שלם כי מילאת אחרי יהוה אלהי
 וקניס משה ביומא ההוא למימד אס

המסוג - מילת - וכוונת - רפוי - המסוג
 יט - יט - יט - יט - יט

לא ארעא דרומת פרסת ריעלך
 בה דילך תהי לאחסנא ולבנך ש
 עלב ארי אשלוים תא בתר החלרנא
 ריזי זקי ועתה הנה החיה יהוה אות
 כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה
 מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל
 משה אשר הדין ישראל במדבר
 ועתה הנה אנכי היום בן חמשים ושש
 ושמינים שנה ובטן הא קיים לי ות
 כמא דמיליל דנן ארבעין וחמשים שני
 מעוד דמיליל לי ותפיתנא הדיועב
 משה דאול ישראל במדברא ובטן
 הא אצא יוצא דיון בר המבן חמשי
 שני ערעי היום חוק כאשר ביום
 שלח את משה בכחי או ובכחי עתה
 למלחמה ולצאת ולבא עד כעאנא
 ונמא ליו תקית כד בזמא רשלה
 תל משה בחילי דבני ובן חילו דנען
 לאצחא קרבא ולמיפק ולמישל ועתה
 תנה לי את התך הזה אשר דבר יהוה
 ביום ההוא כי אתה שפעת ביום
 ההוא כי ענקים שם וערים גדולת
 בערות אולי יהוה אתי והורשתים
 כאשר דבר יהוה ובען הכלי ות
 טורא הדין דמיליל לי ביומא ההוא
 ארי את שמיעתא ביומא ההוא ארי
 גברין תפן וקריון רבין מריכוניא
 איס דהי מימרא דיו בסעדי נאוריתען
 כמא דמיליל לי ויברכתו יהושע ויתן
 את חברון לבלב בו עפע למחלך
 וברביה יהושע ויהב ית חברון לבלב

ברפנה לאחסנא על בן היתה חברון
 לבלב בו עפע הקנזי למילה שר היום
 הזה יש אשר מלא אחרי יהוה
 אלהי ישראל על בן הות חברון
 לבלב בו עפע קנזאה לאחסנא
 ונמא הדין חלה דאשלוים בתר
 דחלבא דהי צהא דושרץ ושם
 חברון לפעם קרית ארבע האדם
 הגדול בענקים הוא והארץ שקטה
 ממלחמה ושום חברון מלקד מין
 קרית ארבע אנש רב בגימריא
 הוא וארעא שדומת מלמיטב
 קרבא והוה הערל
 למשה בן יהודה למשפחתם אל
 גבול אדום מדבר צין נגפה מקצה
 תימן והוה עירבא לשיבטא רבנ
 יהודה לזרעייהון של תחום אדום
 מדברא דצין דרומא מסיפי דרומא
 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח
 מז הלשון הפנה נגפה והוה ליהו
 תחום דרומא מסיפי זמא דמילתא
 מז סיפיא דמיתפני לדרומא ויצא
 אל מנעב למעלה עקרבים ועבר
 צנה ועלה מנעב לקדש ברנע ועבר
 חצרון ועלה אררה ונסכ תקרקעה
 ונפיק למידחומא למסקנא דסקרבו
 ועבר לצין ופליק מדחומא לקס
 גיאה ועבר לחצרון ופליק לאדר
 ומסתחר לקרקעה ועבר עצמונה
 ויצא נחל מצרים והוה תוצאות
 הגבול זמא זה יהיה לכם גבול נגב

והוא חס ארבע
 דרומא הוא כיש
 יתה דקבלה חוריא
 דהייבא רכסן אוקינו
 אמהק סלע אבוק
 כסיליא דבמר כדון
 איתו דיקת לבלב בר
 זמא וכוונתו
 שרעא שדומת
 מלמיטב דכא

וקדו י בבל לוק ו נסיב עקרבים נחל מצרים בית און
 בית חלה בית חורון צאן אכרת ולא יתוה עיר דמי

וצלה ערים אחת עשרה וחציה וכן
 וצפון וכל ארבע קצוות אחת עשרה וחציה
 ארבע קצוות אחת עשרה וחציה
 ובית המדרש ואמנה וחכמה וקדושת ארבע
 היא חכמה ושבע ערים ושבע וחציה
 קדושת השבע וחציה
 משנת וצפון חקת חכמה וחכמה וקדושת
 חכמה חקת חכמה וחכמה ערים עשר
 וחציה וחציה קדושת עשר וחציה
 חלוקה בית שבע וחציה וחציה ובית
 עבודת ואלהן ערים שש וחציה
 קדושת שש וחציה
 משל היא קדושת ערים וחכמה ערים
 שש וחציה קדושת משל היא קדושת
 חכמה קדושת חכמה וחציה
 במדרש בית הערבה מדרש ומכבה במדרש
 בית מישרא מד ומכבה והנבשן ושיר
 הקלח ועין גור ערים שש וחציה
 קדושת שש וחציה ואת הנבשן ושיר וירושלם
 לא יוכלו בני יהודה להורישם ולשב
 הנבשן את בני יהודה בירושלם עד
 הקום הזה ויהי כוסא אל יתבי ירושלם
 לא יוכלו בני יהודה לתבטחון ויתבטח
 יוסאן עם בני יהודה בירושלם עד יוסאן
 ויהי הנבשן ושיר ושש וחציה
 מדרש דרחו למי ירחו מדרש הנבשן
 עלה בירושלם בית מישרא וחכמה שש
 לבני יוסאן מדרש דרחו למי ירחו
 מדרש למי ירחו דרחו למי ירחו
 למי ירחו ויהי מדרש למי ירחו ושש וחציה
 גבול הארץ עשרות וחציה מדרש

צ"ב

צ"ב

צ"ב

ללח ועפר לתחום ארץ מכללם ויהי
 ימה אל גבול תפלישן עד גבול בית
 חורון תחוקו ועד גור והיו תוצאות
 ימה וכלת ימה לתחום פלטי עד תחום
 בית חורון ארעא ועד גור והיו תוצאות
 לימה ויהי בני יוסאן מדרש וארבע
 ואחשבו בני יוסאן מדרש וארבע
 בני אפרים למי שפוחתם יהי גבול מדרש
 מדרשה עשרות ארבע עד בית חורון
 עליון והיה תחום בני אפר לירושלם
 והיה תחום ארבעתהון מדרש עשר
 ארבע עד בית חורון עשרה וחציה
 הגבול ימה הנכבמת מירושלם ונכב
 הגבול מדרשה האנת שולה ועבר
 אתו ממדרש ירושה ונפיק תחומא
 לימה למי שפוחתם מירושלם ומבטח
 תחומא ממדרשא לתאנת שולה
 ועבר ליה במדרש לירושלם וירושלם
 עשרות וחציה וחציה בירושלם וירושלם
 מדרש וחציה מירושלם לעשרות וחציה
 ומשעל במירושלם ונפיק לירושלם מירושלם
 לך הגבול ימה חל קנה והיו תוצאות
 הנבשן ואת חלית מטה בני אפרים
 למי שפוחתם מירושלם אהל תחומא
 לימה לחלית דקנה והיו מדרש
 לימה דא אחשת שיבטח דבב אפר
 לירושלם והיו הערים הנבשן לחלית
 אפרים בית חלית בני מדרש כל הערים
 וחציה וחציה ומדרש ומדרש לחציה אפר
 בני ארבעת בני מדרש כל קדושת ועל
 וחציה ולא הורישו את הנבשן

ו

ל
חכמה

ל
חכמה

ל
חכמה

ל
חכמה

ל
חכמה

ל
חכמה

16. 16.

וקרובא קדם אלעד מדנא ולקדם יהושע
 בר צון ולקדם רב רביא למויבד לל פקידות
 מישה למיתו לנא אחסנא בעג אחסנא והב
 להון על מי מרא דיל אחסנא בעג אחו א
 אכודון ויפלו חבלי מינשה עשרה לבי
 מארץ הגלעד והבשן אשר מעבד לודן
 ונפלו שרבי מינשה עשרה בר מארע גלעד
 ומתנו דמי עברא לירדנא במנות מינשה
 בחלו בחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה
 לבני מינשה הנותרים ארי בעת מינשה
 אחקיע אחסנא בעג בעיה וארע גלעד
 הוות לבני מינשה דאישתארו והיה גבול
 מינשה מאשר המכמתת אשר על פני
 שבם והיה הגבול אל הרבין אל שביעין
 תפוח והיה תחום מינשה מאשר ונפ
 ומכמתת דעל אפי שבם ואל תחוביא
 לדרובא לות תקי עין תפוח למינשה
 היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מינשה
 לבני אפרים ומינשה הוות ארע תפוח
 ותם לתחום מינש לבני אפרים ויהי הגבול
 חל קנה נגמה לחל ערים האלה לאפרים
 פתח ערי מינשה תבול מינשה מצפון לחל
 והיה תחוביא והיה ונחית תחוביא לחל
 דקנה לדרובא לחל קודמא האילון
 לאפרים בני קירוי מינש ותחום מינשה
 מצפונא לחל והון מפקקתי לביא
 טבה לאפרים וצפונה למינשה ויהי תחום
 גבול ובאשר יצפון מצפון וביששכר
 ממזרח דרובא לאפרים וצפונא למינש
 והיי מיא תחוביא ובאל משרעון מצפונא
 וביששכר ממזרחא והיי למינשה ביששכר

הישיב בעיר הישב הנצטע בקרב אפרים
 עד תחום היה והיי למינש עבד ולא
 תריכו ית בעענאי ותתקן בעיר והיי
 בעענאי טע בני אפרים עד יומא הדין
 והון למינש מקיץ פלחון
 והיי העיר למינשה מינשה כי הוא בכור
 ונסף למינש בכור מינשה אבי הגלעד
 כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד
 והבשן והיה עיר נא לשיבטא ומינשה
 ארי הוא בכורא ונסף למינש טברא
 ומינשה אביו הגלעד ארי הוא הוד
 גר עבד קרוב והוולת ארע גלעד
 ומתן והיי לבני מינשה הנותרים
 למינשה לבני אבי ער ולבני חל
 ולבני אשריאל ולבני שבם ולבני חפר
 ולבני שמידע אלה בני מינשה בנסף
 הנותרים למינשה והיה לבני מינשה
 דאישתארו לירדנא והון לבני אמינש
 ולבני חל אל חל שבם ולחפר שמידע
 אילון בני מינשה בר נוסף דוכר
 לירדנא והון ולחפר בודחפר בוגלעד
 במינש בני מינשה לאתנו לבי
 אסבטת ואלה שמות בעותו מחלה
 ונשה חנה מלכה ותיעה ולחפר
 בר חפר גל בר מינש לא הון
 ליה בען אלהין בען ואילון שמידע
 בעתיה מחלה ור חג מל ותיעה ותקיעה
 לפני אלעד הבחן ולפני יהושע בן נון
 ולפני המשאים לאמר יהיה צה בני
 מישה לתת לנו בחלה בתוך אחינו ונתן
 להם אלפי יהוד בחלה בתוך אחי אביהן

מסכת פאה פ"א הלכה ט"ז

ובאשר בית שאן ובנתיה ויבדל עם ובנתיה
 ואת ישיבי דאר ובנתיה וישיבי עין דאר
 ובנתיה וישיבי תענל ובנתיה וישיבי מעון
 ובנתיה שלשת הנפת והזה למנשד
 בשעבט וישק וכי בית שר ובפרעה אמת
 וכל ובפרעה אמת ותכי רי ובפרעה אמת
 תעל וכפר ויהי מר ובפרעה אמת פילקין
 ולא יכלו בני מנשה לחוריש את הערים
 האלה וילאל הנבעט לשבת בארץ הנפת
 ולא יכלו בני מנשה לתרבות קרית
 האילון ושר אבנעמא לפיכך בארעא
 הדא והי כי חקוב בני ישראל ויתע את
 הנבעט למס וחורש לא חורשו והנה
 בד תקשו בני ישראל וינעו את הנבעט
 למס קו מיקין ותכא לא תרובונו
 ודבר בני יוסף אל יהושע
 לאמר מדוע נתת לי נחלה צור לאחד
 וחבל אחד ואני עבד רבש אשר עבדו
 ברכני יהוה ויכלו בני יוסף עם יהושע
 לומר מדוע נתת לנו אחסנא חולקו
 ושרבא חד ואנא עם בני ער דישק לסג
 ברכני יי ויאמר אליהם יהושע אמעם
 רב אמה עליה לך היעה ובדאת לשם
 בארץ הפרז והרמאים כי אין לך הר
 אברים ואמר להוזהושע אמעם סג
 אתו לקו לבן לחורשא ותתקין לך תבין
 בארע פרוזאי וצבריא ארי עק לבן טורא
 דבית אפרים ויאמר בני יוסף לא ימצא
 לע הוד ורכב סו ולכל הנבעט הושב
 בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנתיה
 ולאשר בעמק זרעאל ואמר בני יוסף

לא יספיק לה טורא והיכי פדלא בכל
 כנענא ויתב בארע מיטורא לדבית שר
 ובפרעה ולבית מישד זרעאל ואמר
 יהושע לבית יוסף לא פריס ולנעשה שמי
 עם רב אמה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל
 אחר ואמר יהושע לבית יוסף לאם ולנע
 לבינך עם בני אמתו וחיל פגל לכן לא יהי
 לך ערבא חד כי הוד טיה לך מינש הוא
 ובדאת ויהי לך נאומיני כי תוריט את
 הנבעט כי רכב גדול לך חק הוא ארי
 טורא והולך ארי חורשא הוא ותתקין
 והולך בפקעה ארי תתקין ותכנע
 ארי ותבין ופרחלא להו ארי פקעה הוא
 ויקהלו כל עדת בני ישראל
 שילה וישיבו שם את אהל מועד והארץ
 נבכשה לפניהם ואית בני שו כלב שנתא
 דבני ישראל שילו ואשרי אתפון ותמשכן
 ויפנא זרעאל אתהבישה קדמי הון ויהו
 בני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם
 שבעה שבטים ואי שנתארו בני ישראל
 דלא פליע ית אחבתהו שבעה שיבטין
 ויאמר יהושע אל בני ישראל לעד אבד
 אתם מיתרמס לבוא לרשת את הארץ אשר
 נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם ואמר יהושע
 לבני ישראל עד איפתי אתון מית שלק
 לפיכך למינת ית ארעא דיהב לכו
 איהא דאבהתכו הכולכם שלשה אנ
 אנשים לשכס ואשלחם וקמו החולקין
 בארץ וכתבו אתה לפי נחלתם וכתבו
 אלי וכו לכו בלתי גבורין לשבעטא
 ואשלחני ויקמו ויתקוון בלתי בארעא

ל' ע"ב

ל' ע"ג

ל' ע"ד

ל' ע"ה

ל' ע"ו

ל' ע"ז

ל' ע"ח

ל' ע"ט

ל' ע"י

ל' ע"א

ל' ע"ב

ל' ע"ג

ל' ע"ד

ל' ע"ה

ל' ע"ו

ל' ע"ז

ל' ע"ח

ל' ע"ט

ל' ע"י

אל יהושע אל המזנה שילה ואילו גבריא
 ועברו בארץ ובתחלה לקחה אל שבע
 חולקין על משרא ואתו לות יהושע למשרא
 לשלד וישלד להם יהושע צור לשילה
 לפני יהוה וחלק שם יהושע את הארץ א
 לבני ישראל כמחלקתם ורביא להוץ יהוה
 עדין בשילה קדם ופליע תפין יהושע את
 ארעא לבני ישראל כפליע תפין
 וישל גורל מטה בני בנימן לפי שפחתם ויצא
 גבול גרלם בני בנימן יהודה וביז בני יוסף
 ובלק עד שוכטא רבני בני בנימן לוד עינתון
 וצפיק תחום עד סהון בני בנימן יהודה וביז
 בני נוסף והיה להם הגבול לפאת צפונה מן
 הירדן ועלה הגבול אל כרת זריחו מצפון
 ועלה כור ימה והיה תוצאתו מדבר דר
 בית און והיה להון תחומא לרוח צפונה
 מזרדצא ופליק תחומא לעבר זריחו
 מיצפונא ופליק בטורא לימי אוןהן עפקתו
 למדבר ביתאל ועבר משם הגבול לזדה
 אלפתל לזדה נצה היא ביתאל וזרד הגבול
 עטרות אוד אל הוד אשר מנצב לבית
 חורון תחתן ועבר מן תחומא אללוח
 דשבר לח דרומא היא מתא ונחית תחומא
 לעט אוד על טורא דבדרום לבית חורון
 ארעאה ותאר הגבול ונסב לפאת ים נצה
 מן הוד אשר על פני בית חורון נצה והיה
 תוצאתו אל קרית בעל היא קרית ערים
 שר בני יהודה זאת פאת ים ותאר תחומא
 ומסתחר לרוח משרא לדרומא מזטורא
 דעל אפי בית חורון דרומא והיו עפקתו
 על קרית בעל היא קרית ערים קריתא רבני

וכתבו יתה לבוס אחכנתון ויתקון
 לות יהוה חלקו אתה לשבעה חלקים
 יהודה ועבר על גבולו מנצב ובית יוסף
 ועמדו על גבולם מצפון ופליע יתה
 לשבעה חולקין ובית יהודה יקומון
 על תחומיהון מדרומא ובית יוסף
 יקומון על תחומיהון מצפונא ואתם
 תכתבו את הארץ לשבעה חלקים
 והכאתם אלי וזריתו לכם גורל פה
 לפני יהוה אלהינו ואתון תכתבו את
 ארעא לשבעה חולקין ותיתון לות חלפא
 ואורמי לבון עדין והכא קדם מ ארעא
 כי אין חלק ללויים בקרבכם כי כהנת יהוה
 נחלתו וגר וראוכן וחצי שבט המנשה
 לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה
 אשר נתן להם משה עבד יהוה ארי
 לית חולק ללואי בני בנימן אלהון מתן
 דיהב להון מן אינן אחסנתהון ושעט
 גר נשיבט ראן ופליע שישא דמנשה
 קבילו אחסנתהון מעברא לירדן
 מדינחא דיהב להון משה עבדא דיה
 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את
 החלבים לכתב את הארץ לאמר לבו
 והתחילו בארץ וכתבו אתה ושוכו אלי
 ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשילה
 וקמו גבריא ואילו ופקיד יהושע את
 דאילו למיכתב את ארעא למימר אילו
 והלילו בארעא ובתוכו יתה ותבנו לות
 והכא אירמי לבון עדין קדם מן בשילון
 וילכו האנשים ויעברו בארץ וכתבו
 לערים לשבעה חלקים על ספר וסאו

701

702

703

ויהי כן ויהי אחרי כן ויהי כן ויהי כן

ויהי כן ויהי אחרי כן ויהי כן ויהי כן

והנה דא רוח משרבא ופאת צנה מקנה
 קרית ישראל וינא הגבול ינא אל
 מעון מי נפתוח ורוח דרוםא מיפיק קרית
 ישראל תפיק תחומא לינא ותפיק לבית
 מי נפתוח וירד הגבול אל קנה הוד אשר
 על פל צבונא אשר בעמק רפאים
 עפונה וירד צנה אל כנה הירבוש
 וירד שן רגל ונחית תחומא למטר טווא
 דעל אפי חילת ברהם וכמושר צבונא
 צפונא ונחית לחילת בר הצב לשטר טווא
 דרוםא ונחית לשון קנה ותאר מצפון
 וינא שן שמש וינא אל גלילת אשר
 נבה למעלה ארמים וירד אבן בון
 ראובן ותאר מי צפונא תפיק לשון שמש
 תפיק לגלילא דלקהל מבקרא ארמים
 נחית לאבן בון בר ראובן ועבר אל סתא
 מיל הערבה עפונה וירד הערבה
 ועבר לעברא דלקהל מישרא צפונא
 ונחית לשבת ועבר הגבול אל כנה בית
 חגלה עפונה ונחית צאות הגבול אל
 לשון ים המלח עפונה אל קנה הירדן
 צנה וה גבול נגב ועבר תחומא אל עטר
 בית חגלה לצפונא והו כפונתו תחומא
 לכנה צפא דמילחא לצפונא למיפיק יד
 דרוםא דרוםא דיו תחום דרוםא והירדן
 ונחיתו לפאת קדמה זאת נחית בצ
 בצמון לגבולותיה פגע למשפחותיה ונחית
 תחומא ליה לרוח קירובא דא אחסת בצ
 בצמון לתחומא סהר סהר לורעניתהו
 והו הערים למטה בצ בצמון למשפחותיה
 וירחו ובית חגלה ועמק קציר והוא אר

א
ב

א
ב

א
ב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

קרוםא לשיבטא רבנן צמון לורעניתהו
 וירחו ובית חגל ומישר קציר ובית העם
 וצמרים ובית אל ובית מישרא וצמון
 והעום וחפרה ועפרה וכפר העמון
 והעפון וצמון ערים שתיים עשרה חזק
 וחציריהו וכפר עמונא ונחית קדון
 תחא עמון ופצחיהו צמון והרבה
 ובארות והמצפה והכפרה והל עה
 ורקם ויתפאל ותראלה וצמון האלק
 והצמון היא מושלם בצמון קרית עמון
 ארבע עשרה וחציריהו זאת נחית בצ
 בצמון למשפחות וצמון אלק ויבון
 היא מושלם בצמון קדון ארבע א
 עמון ופצחיהו דא אחסת בצמון
 לורעניתהו ונחית
 השן לשמיעון למטה בצ שמשון
 למשפחותיה והל נחית בתוך נחית
 בצ יהודה תפיק ענדא תנא לשמיעון
 לשיבטא רבנן שמשון לורעניתהו
 והות אחסתהו בצ אחסת בצ
 יהודה והו להם בצמון באר שבע
 וצמון ופולדה והו להו באחסתהו
 וחצר שושל ובלה ועמם ואלה ונחית
 חרובה וצמון ובית המד ככות וחצר
 כוסה ובית לכאות ושוחן ערים שלש
 עשרה וחציריהו ובית לכאות ופצחיהו
 תלת עשרה ופצחיהו צמון ועמ
 ועשן ערים ארבע וחציריהו קדון או
 ארבע ופצחיהו וכל החצרים אשר
 פצחיהו הערים האלה עד כעת באר
 רמת נגב זאת נחית מטה בצ שמשון

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

למשפחות

למשפחתם וכל פסחיהם דבסודות קור
 קוריהו האילין שבעות באר רפור
 דרומא דא אחסנת שיבטא דבני שב
 שמעון לירשתהו מהבל בני יהודה
 נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה
 רכמות ויטולו בני שמעון בתוך נחלתם
 מערב בני יהודה אחסנת בני שמעון
 ארץ היה חלק בני יהודה בני מישון
 ואחסי בני שמעון בני אחסנת יהו
 ויעל הגורל השלושי לבני
 זבולן למשפחתם והיה צבול נחלתם שר
 שריד וסליק עד כא תליתאה לבני זבול
 לירשתהו והנה תחום אחסנת יהו
 עד שריד ועלה צבולם לנחלה ומירשהו
 ופגע מדבשת ופגע אל המול אשר
 על בני יקנעם וסליק תחומהו לנחלה
 ומירש ומירשע בוד ומירשע נחלה
 דעל אפי יקנעם ושכ משריד קדמה
 מזרח השמש של צבול בסלות תבור
 ויעא אל הדברת ועלה יגיע ותאוב
 משריד לקודמא מדנח שומישא על
 תחום בסלות תבור ובפק לדברת וסליק
 ליפיע ומישם עבר קדמה מזרח חה גנה
 חפר שנה קצין ויעא רמון המיתאר
 הנשה ומתמן עבר לקודמא מדיסחא
 לגת חפר לעית קר ומפיק לרם וממסוח
 לבשה ובכ אתו הגבול מצפון חנתון
 והנותצא עתני צי יפתחאל ומפתח לוח
 תחומא מצפונא לחנתון והווי מפתחיהו
 לחילת יפתחאל וקטת ונהלל ושמוון
 וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה

והצדיקו קטת ונהלל ושכ וידא זכ לחקרון
 תרמא עשרי ומצחיהו ואת פולת משה בני
 זבולן למשפחתם הערים האלה וחקרון
 דא אחסנת שיבטא בני זבולן עייתו וקדווא
 האילין ומצחיהו לששבר
 יעא הגורל הדביש לבני יששכר למשפחתם
 ליששבר עד כא רביעאה לבני יט לירשתהו
 והיה צבולם יורשאלה והבסלות ושונם והנה
 והנה תחומהו זר זכמו ושונם והמרים
 ושיאן ואנחרת והדבית והשקון ואבץ
 ובית ועיר צנעם ועיר חדרה ובית פצץ וצע
 הגבול בתבור ושמחמבה ובית שמש והו
 תוצאות צבולם חדרון ערים שש עשרה
 וחמיהו ומירשע תחומא בתבור ושחץ
 וב שם והווי מפתחיהו תחומא לירדמא
 קדום שית עשרי ומצחיהו ואת נחלת
 משה בני יששכר למשפחתם הערים
 וחקרון דא אחסנת שיבטא דבני ישש
 לירשתהו קדווא ומצחיהו
 ויעא הגורל החמישי לנחלה בני אשר
 למשפחתם ובפק עד כא חמיש אר
 לשיבטא דבני אשר לירשתהו וזר
 צבולם חלקת וחלי ובטו ואבשה והנה
 תחומהו חלק ות זכ ואבשה ואל מירד
 ועמיר ומישאל ופגע פס מל הימיה זכ
 ובשיחוד לבנת ואלק ועם זכ ומירשע
 בכרמלא לוימא זכ לבנת ושכ מזרח
 השמש בית רצון ופגע בזבולן ובני יפתחאל
 צפונה ובית השפק ובעאל ויעא אל כמל
 מישכאל ותאוב ממדנח שומישא ביר
 בית רצון ומירשע צבול ובחילת פתחאל

20

וירד
 וירד
 וירד
 וירד

וירד
 וירד
 וירד
 וירד

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

מיר

בתוכם לזכר שמה כל מכה כפשוטו
 ולא זכות ביד גאל הדם שר עמרו לפע
 השיה אלו הואה קרו לאדמונת לב
 בני ישראל ולגוריהם ויהיה ערוז בניהן
 למושרק לתפן כל דיקטול בפשא בשלו
 ולא זכות ביד גאל הדם שר דיקוסקוס
 בנישתא ויגשו ראשי אבות
 הלום אל אלעזר הסוז ואל יהושע כונו
 ואלראשי אבות המכות לכני ישראל
 וקרונו רישו אבות למא לות אלעזר
 כהנא ולות יהושע עבר צוז ולות רישו
 אבות שכשתא וכני ישראל ודברו
 אליהם בשלה בארץ כנען לאמר הנה
 צנה ביד משה לתת לנו ערים לשבת
 ומצו שיהו לכהנים וכלילו עמיהן
 בשולו בארץ אדבען למימר ופקוד
 ביד משה למינתו לא קרו למיתב
 ויהיה קרו לכשתא ויהנו בני ישראל
 ללום מנחלים אלפי הנה את הערים
 האלה ואת מצר שיהו ויהנו בני ישראל
 ללוא מנחם עתהו של מימראו ויהו
 קרו לא האילון ויהו חנהו
 ויעא הצור למשפחת הקהתי ויהו לבני
 אהרן הכהן מנהלום משה יהודו
 ומיסה השמיטני ומיסה בני כנען
 שים שלש עשרה וצפן ערובא לירעית
 קהת הנה לכני אהרן כהנא מן לקאי
 משוכשתא דיהודה ומשוכשתא דשמשון
 ומשוכשתא דכנען בערובא קרוז תלת
 עשרה לכני קהת הנותרים
 מימשפחות מטה אפרים ומיסה ורן

21

21

21

21

מטה אפרים ומיסה ורן

ומחזי מטה מנשה בגורל ערים עשר
 ולכני קהת דאישתארו מורעית שמשון
 דאפרים ומשוכשתא דרן ומפלגרת
 שיכשתא דמינל בערובא קרוז עשר
 ולכני גרשון מימשפחת
 מטה יששכר ומיסה אשר ומיסה
 נפתלי ומחזי מטה מנשה בכשוך
 בגורל ערים שלש עשרה ולכני גרש
 מורעית שיכשתא דישש ומשוכשתא
 דאשר ומשוכשתא דנפ ומפלגרת של
 שיכשתא דמינל במתנן בערובא קרוז
 תלת עשרה ולכני מרדי למש
 למשפחתם מימטה ראובן ומיסה
 צד ומיסה זבולן ערים שתים עשרה
 לכני מרדי לירעיתו ומשוכשתא
 דראובן ומשוכשתא דנפ ומשוכשתא
 קרוז תרתא עשרה ויהנו בני ישראל
 ללום את הערים האלה ואת מצר שיהו
 באשר ענה הנה ביד משה בגורל
 ויהנו בני ישראל ללוא את קידו
 האילון ויהו חנהו כהנא דפקוד
 ביד משה בערובא
 ויהנו מימטה בני יהודה ומיסה בני
 שמשון את הערים האלה אשר
 יקרא אתהו בשם ויהנו בני
 משוכשתא דבני יהודה ומשוכשתא
 דבני שמשון ית קידו האילון דא
 דאיתפרטא בשמיהו ויהו לבני אהרן
 מימשפחות הקהתי מכני לוי כלהם
 הנה הגורל ראשונה ויהו לכני אהרן
 מורעית קהת מכני לוי ארז לחנהו

ערבא קדמונתא ותבלי להם את קרות
 ארבע אפי הענק היא חכרון בתר
 והורה ואת מצר שיה סביבותיה והבן
 להון את קלת ארבע צבוחון דצבוחא
 היא חכרון בסורא רבית והורה וית
 רוחהא פחרנהא ואת שדה העור ואת
 חציה פתע לילכ בויפעה באחותיה
 חקל קתא וית רוחהא יתכו לכלכ בר
 יפעה באחפניה ולבניא חרון
 הכון פתע את עור מקלט הרעא את
 חכרון ואת מצר שיה ואת לכנה ואת
 מצר שיה ולבניא חרון בהנא יתכו עת
 קתא רשכות קטולא וית חכרון וית
 רוחהא וית לכנ וית רוחהא ואת ית
 ואת מצר שיה ואת אשתמוע ואת
 מצר שיה וית מעל וית רוחהא וית
 אשתמוע וית רוחהא ואת חלון ואת
 מצר שיה ואת דקר ואת מצר שיה
 וית חלון רוח וית רוחהא ואת
 עין ואת מצר שיה ואת יטה ואת מעשה
 את בית שמש ואת מצר שיה ערים
 תשע מאת שני השבטים האלה וית
 עין וית רוח וית שירי רוח וית שם וית
 רוחהא קרון תשע מותחין שבטיא
 האילון ומפסנה בעמון את
 גבעון ואת מצר שיה את גבע ואת
 מצר שיה ומשוכבטא רבנ את גבע וית
 רוחהא וית רוחהא את ענתות ואת
 מצר שיה ואת שלמון ואת מצר שיה
 ערים ארבע וית ענת וית רוח וית עלף וית
 רוחהא חרון ארבע כל עירבני אהרון

הכהנים שלש עשרה ערים ומצר שיה
 כל קרון בני אהרון כהנא תלת עשרי קרון
 ורוחיהו ולמי שפחה בני קהת הלויס הט
 הצותרים מבני קהת ויתל שר גדולס מעטה
 אפרים ולורעית בני קהת ליואדאישעאח
 מבני קהת והואה קרון ערבהו משבטא
 רבית אפרים ויתכו להם את עור מקלט
 הרעא את שכם ואת מצר שיה בקר אפרים
 ואת צור ואת מצר שיה ויתכו להון וית
 קרות שוכבות קטולא וית שכם וית רוח
 רוחהא בסורא דאפרים וית צור וית
 רוחהא ואת קבעים ואת מצר שיה ואת
 בית חרון ואת מצר שיה ערים ארבע
 וית קל ויתו וית חרון וית רוחהא
 קרון ארבע ומפסנה רון את
 אלתקא ואת מצר שיה את צבתון ואת מצ
 מצר שיה ומשוכבטא רון וית אלת וית
 וית צבת וית רוחהא את אלו ואת מצר שיה
 את צבת רמון ואת מצר שיה ערים ארבע
 וית צבת וית רוח וית צבת וית רוח ארבע
 ומפסנה מטה מצשה את
 תענל ואת מצר שיה ואת צבת רמון ואת
 מצר שיה ערים שתיים ומפסנה שישטא
 רבצשה וית תענל וית צבת רמון וית רוח
 קרון פרתון כל ערים עשר ומצר שיה
 וית שפחה בני קהת הצותרים כל קרון עשר
 ורוחיהו לורעית בני קהת דאישעאח
 ולבני גרשון מי שפחה הלויס
 מחצית מטה מצשה את עיר מקלט הרעא
 ואת גלון בספון ואת מצר שיה ואת בעשמה
 ואת מצר שיה ערים שתיים ולבני גרשון

חכרון
 חכרון
 חכרון
 חכרון

חכרון
 חכרון
 חכרון
 חכרון

חכרון

חכרון

חכרון

ואתקבצו קדמונה ולמיסוד פיקודיה ולאית
 ולאיתקרבא להחלתיה ולמיסולח קדמונה
 בכל לויכבון ובכל נפשהון ויסרכב יהושע
 וישלחם וילכו אל אהלהים ובריסעון יהו
 והושע ושלחיהו ואלו לקירויהו
 ולחצי שבט המנשה מנומשה
 בבשן לחיניו מנו יהושע מסבר הירדן ומה
 וגם כי שלחם יהושע אל אהלהים ויברכם
 ולפלגות שיכטא ומנשה יהב משה במתע
 ולפלגהו יהב יהושע עם אחיהו משטא
 וירדנא מערבא ואת ארי שלחיהו וקול
 למשכניהו ובריסעון והאמר אליהם
 לאמר בבכסום רבים שובו אל אהליכם
 ובמקנה ובמאד בכסה וכוהב ובתשת
 ובכריל ובשלמות הדנה מאד חלקו
 שלל איביכם עם אחיכם ואמר להו
 למימר בניכסום סגיאון טוב לקירויהו
 ובבעדא כג לחדא בכספא ובדהבא
 ובנחשא ובברזלא ובלבושין סג לחדא
 פליג ביות בעלי רבכיון עם אחיכו
 וישבו וילכו בני ראובן ובני צר וחיצי
 שבט המנשה מאת בני ישראל משה
 אשר בארץ בניעו ללכת אל ארץ העש
 אל ארץ אחותם אשר נאחזבה עלי
 יהוה ביד משה ותכו ואילו בני ראובן
 ובני צר ופלגות שיכטא ומנשה מלוח
 בני ישראל משילוב ארעא רכנ למיל
 לארע עלעד לארע אחסנתהו דאחסי
 בה על מימרא דיה מיד ארמיטה ויבאו
 אל גלילת הירדן אשר בארץ בניעו ובכ
 בני ראובן ובני צר וחיצי שבט המנשה

עבא קהילת

מסבר
מסבר

ל

ל

ל

ל

10^m

אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל
 בא לא בטיל פיתגביא מכל פיתגבתין
 דמלולא עם בית ישראל כל איתקיים
 אז יקרא יהושע להאבני
 ולבדולחצי משה מנשה בכיו קרא
 יהוה לשיכט ראובן ולשיכט צר ופלגות
 שיכט דמנו האמר אליהם אתם שמענתם
 את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
 ותשמעו בקולי לכל אשר יצוה אתכם
 ואמר להו אתו צטרחהו ותכליהו מקיד
 ותבון משה עבדא דיה וקבלעון במימרי
 לכל הפקדות ותבון לא ענתם את אחים
 זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את
 משמרת מצות יהוה אלהיכם לא שמרתם
 ות אחובון דבן חמין סגיאון עד יומא חוץ
 ובשרתוהו ות מיטרת תפקדות מימרא דיה
 אהכיו ועתה הנחו יהוה אלהיכם לא אחיכם
 כאשר דבר להם ועתה פעו ולכו לכם לאה
 לאהליכם אל ארץ אחותכם אשר טרו
 לכם משה עבד יהוה בעבד הירדן ובעו
 אציהו אהכיו לא אחיכו כמא דמליל לחון
 וכשו איתפסו ואילו לחון לקירויהו לארע
 אחקנתכו ויהכלכו משה עבדא דיה
 בעברא וירדנא רק שמרו מאד לעשות
 את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם
 משה עבד יהוה לא תבה את יהוה אלהיכם
 וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה
 בו ולעבדו בכל לבכם ובכל נפשכם לחוד
 אוסתפרו לחדא למיעבד ותתפקדותא ות
 אורחא דפקיד ותבון משה עבדא דיה
 למיחם את כל אלהיו ולמחך בכל אורחו

מלחמה
איתקיים

ל

ל

ל

ל

מסבר

שם מובח על הירדן מובח על למד אה
 ואת לגילוי ירדטאוי בארעא דכנען
 ובני בני ראובן ובני גר ופלגת שויכטא
 רמנשה תמו מדכחא על ירדטא מדכח
 רבל מיחזי וישמע בני ישראל לאמר
 הנה בני בני ראובן ובני גר וחצי שבט
 המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען
 אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל
 ושמע בני ישראל למיכר האבנו בני א
 ראובן ובני גר ופלגת שויכטא דמנשה
 מת מדכחא לקביל ארעא דכנען לגילוי
 ירדטא דלעבר בני ישראל וישמע
 בני ישראל ויקהלו כל ערת בני ישראל
 שילה לשלוח עליהם לעבא ושמעו בני
 ישראל ואיתבני שו כל כנעתא דכנען
 ישראל לשלוח למיסק על יהוון לחילא
 וישלחו בני ישראל אל בני
 ראובן ואל בני גר ואל חצי שבט המנשה
 אל ארץ הגלעד את פתח בן אלעד
 הסהן ושלחו בני ישראל לות בני ראובן
 ולות בני גר ופלגת שויכטא דמנשה
 לארע גלעד דת פנחס בר אלעזר סנהא
 ועשרה נשיא אים עמו נשיא אחד
 נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל
 ואיש ראש בית אבתם המה לאלי וי
 ישראל ועשרה רבבין עומיה רבא
 חד רבא חד לבית אבא לכל שויכטא ד
 וישרא וצד וישבית אבהתהו אוצון
 לארץ ישראל וצאו אל בני ראובן
 ואל בני גר ואל חצי שבט מנשה אל
 ארץ הגלעד ודברו אתם לאמר ואת

בן
גל
על
מנשה

פ

ה

ה

ה

ה

ה

ה

לות בני ראובן ולות בני גר ולות מנשה
 שויכטא רמנשה לארע גלעד ומלוי
 עימהו למיכר כה אמרו כל ערת יהוה
 מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי יש
 ישראל לשונ היום מאחרי יהוה בכעתם
 לכם מזבח למרדכם היום ביהוה כדיו
 אמרו כל בני שפתא דיו מה שיקרא דיו
 דשקדמו במימל אלהא דישראל למתכ
 וימאדיו מבתר פלחמא דיו במיכנעו לסו
 מדכחא למימדכוו וימאדיו במימדא
 דיו המעט לנו את עון פשר אשר
 לא הטורט מנעו ער היום הזה ויהי הו
 הנה בשעת יהוה הזעיר לנאית חובא
 דפשר דלא אמכינא מיציה ער וימא
 הדיו והות מיתנא בכני סתא דיו ואתם
 תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם
 תמרדו היום ביהוה נמחר אל כל ערת
 ישראל יקצת ואתו ותנכו וימאדיו
 מבתר פלחמא דיו ויהי אותו תמרדו
 וימאדיו במימדא דיו ומחר על כל ע
 כנעתא דישראל יהי רוצא ואך אם
 טמא ארץ אחותכם עברו לכם אל
 ארץ אחות יהוה אשר שכנו שכן משכן
 יהוה והאחיו בתוכו ויחזו אל תמרדו
 ואתנו אל תמרדו בכעתכם לכם מזבח
 מבלשי מזבח יהוה אלהינו וברם אם
 מסאכא ארע אחפתכוו עולו לכח
 לארע אחפת עמא דשורא תמו מי שפא
 דיו ואחפת מיצא וימאדיו דיו לא
 תמרדו ונאלא תמרדו במיכנעו
 לכח מדכחא בר מימדכחא דיו ואתם הלא

ואך בן יום פשוט מאיכס את עמא

לעלתא ולמינותא ולניכסת קודשא ברי
 מידיכחא דיה אלהנא דיקדם מיטבתי
 וישמע פתחם הסון ונשיאיו
 העדה וראשו אלפי ישראל אשר אתו את
 הדברים אשר דברו בני ראובן ובני זבול
 מינשה ויטב בעיניהם ושמע פתחם כח
 ודברו בנישוא ורישו אלפיא וישוא
 דעניניה יתפיתנא דפיל לונבני ראובן
 ובני זבול מינשה ושמע דביתו וראובן
 פתחם כח אלעזר הכהן אלבני ראובן ואל
 בני זבול ואלבני מינשה חוס דלעזר כי
 בתובע יהוה אשר לא מעלתביתו
 המעלה היה אז העלתם את בני ישראל
 מיד יהוה ואמר פתחם כח אלעזר כח
 לבני ראובן ולבני זבול ולבני מינשה ויבא
 דיו דלעזר ארי בינא שריא שבינתא
 דיו דלא שקדונו בני ישראל דיו שיקדא
 דיו בכיו שיתבנו יתבני ישראל מיד
 מיכא דיו וישכ פתחם כח אלעזר הכהן
 והנשיאים מאת בני ראובן ובני זבול
 מיארץ הגלעד אל ארץ כנען אלבני ישראל
 ישראל וישבו אתם דבר ותב פתחם כח
 אלעזר הכהן ודברו לא מלת בני ראובן
 ומלת בני זבול מארץ גלעד לארץ ארבע
 לת בני ישראל ואתונו יתחן פיתנא
 ויטב קדמי בעיני בני ישראל ויבדו
 אלהים בני ישראל ולא אבדו לעלות
 עליהם ליצא לשחת את הארץ אשר
 בני ראובן ובני זבול ושביניה ושפר
 פיתנא בעיני בני ישראל ואוד דיו
 קדם יי בני ישראל ולא אבדו למיסק על

30m

ס

ס

ס

ס

ס

ס

עליוח לחילא לחבלאית ארעא דבני
 ראובן ובני זבול ותבניה ויקראו בני
 ראובן ובני זבול למיסקו על הואביתו
 כי יהוה האלהים וקדמי בני ראובן ובני
 זבול לפדכחא ארי סהיד הואביתו ארי
 יהוה אלהים ויהו מיכוס
 רבוס אחרי אשר הגיע יהוה לישואל
 מכל אבותם מסביב ויהושע וקח באבוס
 בימים ויהוה לזמן חסין כגאיו בלע
 דאניח לי ישראל מכל בעלי דבניהו
 מכחור סח ויהושע מיכוס ביוסין ויקרא
 יהושע לכל ישראל לזקניו וראשו
 ולשופטיו ולשטריו ויאמר אלהים אנני
 וקדמי באתי בימים וקרא יהוה לכל ישראל
 לכבוהו ולרישוהו ולד מיטו ולבכרוהו
 ואמר יהוה אנא סבית עליה ביוסין ואמר
 דאותם את כל אשר עשה יהוה אלהים
 לכל הגוים האלה מי פניכם כי יהוה אלהים
 הוא העלהם לכם ואתו חזיתו יתבדעו
 ויהוה אל הכון לכל עממיא האילין דתריכון
 מוקדמיסון ארי יי זקנו מיכוס בלע
 לבון דאוהפלוני לכם את הגוים הנשארין
 האלה בעמלה לשבטיכם מזוהידן וכל
 הגוים אשר הכרתו וחוס הערל מיבוא
 השמיט חוה דפליגית לבון ית עממיא
 דאי שתארו האילין באחכנא לשבטיכון
 מזוהידנא וכל עממיא רשי ציתו חסא
 רבא בעלני שויכסא ויהוה אלהים
 הוא יהדפם מפניכם והזריט אתם
 מלפניכם וירשתם את ארעם באשר
 דבר יהוה אלהים לכם ויהו זקנו הוא

C. 23.

30m

4. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

וזאת כהם והם ככם ארואם מיתכונתכון
 ותדבקו בשאר עמי כי ארואם את ארואם
 עיניכם ותיתחננו כהן ותגשר כהן וי
 ואינו יתעבבו כהן ידע מדע כולא חסד
 יהיה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
 מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשוטט
 בעיניכם ולצנינים בעיניכם עד אבדכם מעל
 הארצה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה
 אלהיכם מידע תדעו ארואם וסוף מידע
 דו אלהיו ותבא ית עמי אהאילון כן
 קדמיכון ויהיו לכם לתכר ולתקלא ולסיעו
 נעלו וכן לקיבליכון ולמישריון מקפצווע
 דתיבדו מיעל ארעא טבתא הדא דיהב לכו
 אלהיו והנה אעבי הילד היום בדה כל
 הארץ וילעטם בכל לבכם ובכל נפשכם כי
 לא נפל דבר אחד בכל הדברים הטובים אשר
 אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל כאו עי
 לכם לא נפל מקצו דבר אחד והא אנטא איל
 ופאדיו באורח כל ארעא ותדעו כל
 ליבכו ובכל נפשכו אר לא בטיל פיתגם
 חד מכל פיתגבא תקצא דכליל אלהיו
 עליכם כלהו איתקומו לכו לא בטיל
 מיטחו פיתגם חד והיה כאשר בא עליכם
 כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם
 עליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר
 הרע שר השמידו אותכם מעל הארצה
 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם
 והוה כפאדא תקימו עליכון כל פיתגמיא
 תקצא דכליל אלהיו עליכון כן יהוה
 עליכון יתכל פיתגבא בישא עד דו סויע
 יתכו מיעל ארעא טבתא הדא דיהב לכו
 אלהיו בעיניכם את כרית יהוה אלהיכם

ותביעו מן קדמיכון ויתדיד יתחזומו
 קדמיכון ותתיחזו יתארעו ככר
 דכליל אלהיו אלהיו לבן וחוקתם מאר
 לשקר ולעשות את כל הכתוב בספר
 תורת משה לבלתי קוד מינין ימיו
 ושכאל ותתקפת לחדא לכישר ולמענד
 יתכל הכתיב בספר אוריתא דמישר
 בדיל לא לפיכטו מינה לומינא ולסמלא
 לבלתי כואבנים האלה הנשאים האלה
 אתם וכטם אלהים לא תזכירו ולא
 תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם
 בדיל לא לאיתערבא בעמי אהאילון
 דאישתאר האילון עיככו ובטוח
 טעוהו לא תזכירו ולא תקיבו ולא
 תעלחו ולא תיטעו להו כי אם כהוה
 אלהיכם תרכו כאשר עשיתם עד היום
 הוה אלהיו בדלתא דו אהטו דדקו
 כפאדעוועו עד יופא דדיו וירש יהוה
 מפניכם גוים גדלים ועצמים ואתם לא
 עבדו אש מפניכם עד היום הוה ותדיד
 יי טוקדמיכון עמיין רבדיו ותקיפון א
 ואתו לא קם אינש קדמיכון עד יופא
 דדיו איש אחד מכם ידחאלת כי יהוה
 אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר
 לכם צרא חד מיככו ידחאלת אפא אר
 אלהיו מיפריה מצח לכו כפאדעוועו
 לכו ונשמרתם מאר לנפשותיכם לאהבו
 את יהוה אלהיכם ותיטעו לחדא לנפ
 לנפשותכו למיחרם יתו אלהיו כי אנט
 שוב תשובו ורכתם ביהוה הגוים האלה
 הנשאים האלה אתכם והתחנתם בהם

והנה ה' דבר ב' וסוף וסוף אולי בקצת אולי סוף סוף

שני ב' סוף ב' וסוף ב' וסוף ב' וסוף ב' וסוף ב'

לכם היום את מי תעבדון אמר אלהים
 אשר עבדו אתיכם אשר בעבר הנהר
 ואם את אלהי האפודי אשר אתם וטובים
 בארצם ואנכי וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ביש מעשיכון לפי פיה קדם יהוה כירי
 לכו ונפא דין קדם מות פלחון אם תטע
 טענותא דפלחון אכהתכו דמי עבר פרת
 ואם ית טענות איכורא ד אטון תבין בא
 בארעהון וטרם אמא ואינש ביתי נפלה
 קדם יי ויעו העם ויאמר
 כלילה לנו משכ את יהוה לעבד אלהים
 אחרים ואתי עבד אומר חס לטא מלס
 מלני טבק ית פלחונא דיי למי פלח לטעת
 עבדיא כי יהוה אלהיט הוא הפעלה אתע
 ואת אפתיט פארץ מצרים מבית עבדים
 ואשר עשה לשעמי את האותות הגדלות
 האלה וישמר בכל הדרך אשר הלכנו
 בה וכל העמים אשר עבדו בקרבנו אי
 יי אלהא הוא דאסיק ותנא ות אכהתנא
 מארשא דמי צהים מבית עבדותא דעבר
 לעצמא ית אתא רבדנא האילין וטעמא
 ככל אודחא דהליכנא ביתי אכיל עממיא
 דעברנא ביציהון וצ' ש יהוה את כל העמים
 ואת האמרי ושכ הארץ מפנינו וצ' אטנו
 בשבד את יהוה כי הוא אלהיט ותלין יי
 ותכל עממיא וית אימור אה יתיב ארשא
 מן קדמנא ואת אפחנא נפלה קדם יי אה
 הוא אלהיט ויאמר והושיע אל העם לא
 תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים
 הוא אל קנא הוא לא ושא לפשעכם
 ולחטאותיכם ואמר יהושיע לעמא לא

רבוץ ואנכי קרבא ישראל ושלחתי
 ללעם בדבור לטא ותכו ולא אכירני
 לשמע וללעם ועבד ביד אתכם ואעיל
 אתכם מידו ולא הפצית לקבל אבן
 בלעם וברד מראיתכון ושו זכותיתכון
 מן ידיה ותעסו את הדרך ותכאו אל
 יריחו ולחמו בכם בעלי יריחו האמרי
 והפריזו והכנעני והחיתי והגרגשי החו
 והעובדי אבן אותם בידכם ועברתון
 ות ירנא ואתיתון ליריחו ואעחו קרבא
 בכון ותבי יריחו איכורא ופריזא
 ונבענא וזנאי וצורשאי חווא ונפאי
 ומסדות ותהון בידכון ואשלה לפעכם
 את הערעה ותגיש אתם מפניכם שני
 מלכי האמרי לא בחרב ולא בקשת
 ושלחית קדמיכון ית ערעותא ותהובת
 ותהון מן קדמיכון תרין מלכי אימורא
 לא בחרב ולא בקשת ואתו לבס ארץ
 אשר לא יצעת פה וערוב אשר לא כעתם
 ותשכו בהם סמים חיתים אשר לא
 נטעום אתם אכלים וזכות לכו ארשא
 דלא לאיתון ביה וקדחן דלא בעתת ותו
 ותחבתון בהון ברמין ותהון דלא נצבתון
 אמון אכליו דעתה ילאו את יהוה ועבדו
 אתו בתמים ובאמת והקירו את אלהים
 אשר עבדו אתיכם בעבד הפחל וצמי פים
 ועבדו את יהוה וצפו דתו מן קדם יי
 ופלחון קדמיהו בשלמותא ובקושטא
 ואשור ותטעו ותא דו פלחון אכהתכו
 בעובר פרת ובמי צרים ופלחון קדם יי ות
 ואכלע בעיניכם לעבד את יהוה בחרב

ה כול בית ב קדש ה וסו כאדם מעבד מולך כיוון אלה
 והילוכא חד ככוכ סב רקח כיון וסו כעבד וליצי
 קטא ד נבואות ב סל ו ה סו וסו אל קטא דחטא
 אל קטא דתרי עשרי סל ו קטא וקטא קטא קטא וליזן סו

יראו בן דתו וסו וסו וסו קדשיו אך אתם

תובלון למיפלח קדם וי ארי אלהא קדישא
 הוא מזקדם דיו דקשוט לאישבוך לחוביכון
 ולחטאיכו כי תעזבו את יהוה ועבדתם
 אלהו נבר ושכ והרע לכם וכלה אתכם
 אחרי אשר הוסיב לכם ארו תשבקות וית
 פולחנארו ותפלחון למשעות עמי א
 ותוב תבאש לכו וישיכו תבז בתר
 דאטיב לכו ויאמר העבאל
 יהושע לא כי את יהוה נשכד ויאמר עמא
 ליהושע לא אלהיו קדם וי נפלה ויאמר
 יהושע אלכל העם שרים אתכם כי אתם
 בחרתם לכם את יהוה לעבד אתו ויאמרו
 שרים ויאמר יהושע לכל עמא קהיו את
 אתו בעפשתיכו ארי אתו בחרתו לכו
 ותפולחנארו למיפלח קדמיה ויאמרו
 קהיו ועתה קמיו את אלהי הנכר אשר
 בקרבכם והטו את לבכם אל יהוה אלהי
 ישראל וכעז אשרו ות טעות עמי א
 דבימכו ואפע ות לוכסו לפולחנא דיו
 אלהא דישראל ויאמרו העבאל יהושע
 את יהוה אלהיכו בעבד ובקלו נשמע ואג
 ויאמר עמא ליהושע ות לי אלהא נפלה
 למימדיה נקבל חכרת יהושע ברית
 לעם ביום ההוא ויטב לו וקוטפט בשם
 ונר יהושע קם לעמא ביום ההוא ושו
 ליה קם ודיו בשכם ויכתב יהושע את
 הדברים האלה בכפר תורת אלהים ויקח
 אבו גדולה וקמה שם תחת האלה אשר
 במקדש יהוה וכתב יהושע ות פיתגמא
 האליו במיפלא ואעזע בכפר אריתא
 וי ונסיב אבנא רבנא ואקומה תפין א

ירם
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

ירם
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

קדמ
 ופולחן ופיתגמא
 דקומה תפין

תחות אלתא רבכית מקדשא דא
 ויאמר יהושע אלכל העם
 הנה האבן הזאת תהיה כעז לעדה מיהא
 שמישה את כל אמרי יהוה אשר דבר
 עמי והיתה כעז לעדה פון תכחשוון
 באלהיכם ויאמר יהושע לכל עמא
 אבנא חד אתהו למא כתרין לוחי אבן
 קיימא ארי ותה עבדנא לכהיו ארי
 פיתגמא דכתובין עיה מעוז כל פיתגמא
 דיו דמליל עיבנא ותה כעז רוכן לפתח
 וילמא תכדכו קדם אלהכו וישלח
 יהושע את העם איש למחלתו ושלח
 יהושע ית עמא גבר לאחבעתה
 ויהי אחרי הדברים האלה
 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה
 ועשר שנים והוה בתר פיתגמא הא
 האליו ומית יהושע בן נון עבד
 דיו בר מאה ועשר שניו ויקמו אתו
 בגבול סולת בתמינת קרו אשר בתר
 אפרים מיצפון להר געשי וקברו תיה
 בתוכו אחבעתיה בתמינת סרו דכטווא
 דבית אפרים מיצפנא לסוד געשי
 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע
 וכל ימי הדקנים אשר האריכו ימים
 אחרי יהושע ואשר ירע את כל
 מעשה יהוה אשר עשה לישראל
 ופלה ישראל קדם וי כל ימי יהושע
 וכל ימי סבא דאוריכא ומיון בתר יהוה
 ודדעו ות כל שבדא דא דעבד לוטרו
 ואת עעבות וסת אשר העזבו ישראל
 מיצרים קברו בשכם בחלקת השדרה

36

אשר קנה ועקב מית בני חסור אכז
שכב במאה קשוטה ויהי לבני יוסף
לחלה רת גמי יוסף דאמיקו בני א
ושרא בני עולם קברו בשכס באהבת
הקלא רבו ועקב מוכב הקור אכז
ושכס במאה חורש והיו לבני יוסף לאהבת

ואלער בזאתן מית ויקברו ארז
בגשת פתח בט אשר נתן לו בחר
אפרים ואלער מ אחרן וקברו ומה
בגשתא רפחם כיה דאיתיהוב
לה בטורא דבית
אפרים

כל אהן וואלער חורש קברו ביהן סתא וסיס
סן חורש טל בחורש הנכב לסיס

סרפוקון דהורשט ביה לו ואת דפליצו קטן
"ססקות דסיסרא סב יעח טר ליה וקיסרן כולחוקהיה
כרסל דכורה חורשט סטון למה חורשט ל כן בטרד רבן
דירעט והנשיא אים עבדות

יהי אחר מות יהושע ויסאלו בני
ישראל ביהודה לאמר מי ועלה לפי אל
הכצעני בתחלה להלחם בן והיה בתר
דפית יהושע ויסאלו בני ישראל במלח
דין למימר מי יסקלסא לתכצעני
בקדמיותא לאנשא קרבא מיה ויאמר
יהוה יהודה ועלה הנה נתתי את הארץ
בידו ואמר לי יהודה יסק הא מסורת
ית נתני ארעא ביהודה ויאמר יהודה
לשמעון אחיו עלה אמי בערלי ונלחמה
בכצעני וחלכמי צם אני אתך בערלך וילך
אבו שמעון ואמר יהודה לשמעון אחיו

סק סמי עשירי ומבית אהרן עשירי
ואהרן את אצא עיניו בשמי זאב עיניו
שכעון ויעל יהודה ויהו יהוה אהרן
והפריזו בידם ויבטו בזק עשרת אלפים
איש וכליקו דבית יהודה ופסר לו יתכע
כצעני ופריזאו ביד יהוה ובחורש בזק
עשרה אלפין צבא וימכאו את ארע ביה
בזק וילחמו בו ויכו את הכצעני ואת
הפריזו ואשכחו מית ארע בזק ובחורש
קרבא מיה וכחו יתכצעני וית פריזאו
ויצם ארע בזק וירדפו אחריו ויאחו את
ויקעט את ביהוה ערו ורגליו ואפר
ארע בזק וירדפו סתרוהו ואחרו ומה וק
וקציט ית קרסולו דיהוה וריבוקו ויאמר
ארע בזק שכעס מלכים סגנת דיהוב
ורגליהם מקציעים היו מלקטים תחת של
שלחמי כאשר עשיתי כז שלם לי אלהים
ויביאוהו ירושלים וימת שם ואמר ארע
בזק שבטון מלכו קרצולו ויהוה ורגליהו
מקציעו הו מלקטיו לחמא סחוט פטריו
כמא דעבודתכו שלם לי ואתוהו לחול
לירושלים ומית תבין

וילחמו בני יהודה בירושלים וילכו אותה
ויכרו לפי חרב ואת העיר שלחו כאשר יוא
ואמחו קרבא בני יהודה בירושלים ובכשו
יתק ובחורש לפיתגם דחרב וית קרדנא
אוקידו בערא ואחר ירדובע יהודה להלחם
בכצעני יושב ההר והנגב והשפלה ובתר
כז נחתו בני יהודה לאנשא קרבא בכצעני
ותב טורא ודרומא ושפלתא וילך יהודה
אל הכצעני הישב בחסרון ושם חסרון לפגט

ויבאיתו דיק חסרון ופגט חסרון ושם חסרון לפגט
ויבאיתו דיק חסרון ופגט חסרון ושם חסרון לפגט